

มรรยาทธรรม จังหวัดชุมพร

กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดชุมพร
โทร. ๐๒-๕๕๑-๖๐๓๘ ต่อ ๑๗

คำนำ

เอกสารข้อมูลบรรยายสรุปจังหวัดปทุมธานี จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด ข้อมูลพื้นฐานสภาพสังคม เศรษฐกิจ เกษตรกรรม ทรัพยากรธรรมชาติ สถานะการจ้างงาน โครงสร้างพื้นฐาน และแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีข้อมูลด้านการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้รับทราบและใช้ในการค้นคว้ารวมทั้งประกอบการวางแผนพัฒนางานด้านต่างๆ ซึ่งคณะผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้เป็นข้อมูลกลางในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

สำนักงานจังหวัดปทุมธานี ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกส่วนราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดทำเอกสารข้อมูลบรรยายสรุปจังหวัด และหวังว่าข้อมูลนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ ทั้งนี้สำนักงานจังหวัดฯ พร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดทำเอกสารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

สำนักงานจังหวัดปทุมธานี

ธันวาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
	๒
คำนำ	
สารบัญ	๓
ส่วนที่ ๑	
๑.๑ ความเป็นมาของจังหวัด	๕
๑.๒ สัญลักษณ์จังหวัดปทุมธานี	๖
ดวงตราประจำจังหวัดและคำขวัญของจังหวัด	
ธง ดอกไม้ ต้นไม้ ประจำจังหวัด	๗
ส่วนที่ ๒	
ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	
๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต	๘
๒.๒ ลักษณะภูมิประเทศ	๙
๒.๓ ลักษณะดิน	๙
๒.๔ ลักษณะภูมิอากาศ	๙
๒.๕ การแบ่งเขตการปกครอง	๙
๒.๖ จำนวนประชากร	๑๐
๒.๗ การศึกษา	๑๒
๒.๘ สาธารณสุข	๑๔
๒.๙ ศาสนาและวัฒนธรรม	๑๕
๒.๑๐ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๖
๒.๑๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๑๗
๒.๑๒ การค้า	๑๘
๒.๑๓ การเกษตร	๒๐
๒.๑๔ ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒๑
๒.๑๕ อุตสาหกรรม	๒๓
๒.๑๖ แรงงาน	๓๐
๒.๑๗ ท่องเที่ยว	๓๑
๒.๑๘ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๒

ส่วนที่ ๓	สรุปปัญหาสำคัญของจังหวัด	๓๔
	๓.๑ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๓๔
	๓.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	๓๔
	๓.๓ ปัญหาแรงงานต่างด้าว	๓๖
	๓.๔ ปัญหาสิ่งแวดล้อม	๓๗
	- คุณภาพน้ำ	๓๗
	- ขยะมูลฝอย	๓๗
	- คุณภาพอากาศและเสียง	๓๘
	๓.๕ ปัญหาทางสังคม	๓๘
ส่วนที่ ๔	วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	๔๙
	- วิสัยทัศน์	๔๙
	- พันธกิจ	๔๙
	- กลยุทธ์	๕๐

ส่วนที่ ๑ ประวัติความเป็นมา ดวงตรา คำขวัญ ธง ต้นไม้ และดอกไม้ประจำจังหวัด

๑.๑ ความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี

เดิมจังหวัดปทุมธานีเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองแล้ว ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ปี นับตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยา คือ เมื่อพุทธศักราช ๒๒๐๒ มังนันทมิตรได้กวาดต้อนครอบครัวมอญ เมืองเมาะตะมะ อพยพหนีภัยจากศึกพม่า เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงเทพทวารวดีศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญเหล่านั้น ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก จากนั้นมาชุมชนสามโคกได้พัฒนามากขึ้นเป็นลำดับ ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี ชาวมอญได้อพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร อีกเป็นครั้งที่ ๒ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ อนุญาตให้ตั้งบ้านเรือนที่บ้านสามโคก และครั้งสุดท้ายในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้มีการอพยพชาวมอญครั้งใหญ่จากเมืองเมาะตะมะ เข้าสู่ประเทศไทยเรียกว่า “มอญใหญ่” พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคกอีกเช่นเดียวกัน ฉะนั้นจากชุมชนขนาดเล็ก “บ้านสามโคก” จึงกลายเป็น “เมืองสามโคก” ในกาลต่อมา

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงเอาพระทัยใส่ดูแล ทำนุบำรุงชาวมอญเมืองสามโคกมิได้ขาด ครั้งเมื่อเดือน ๑๑ พุทธศักราช ๒๓๕๘ ได้เสด็จประพาสออกเยี่ยมพสกนิกรที่เมืองสามโคก และประทับที่พลับพลาริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งซ้ายเยื้องเมืองสามโคก ยังความปลาบปลื้มใจให้แก่ชาวมอญเป็นล้นพ้น จึงได้พากันหลังไหล นำดอกบัวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นราชสักการะอยู่เป็นเมืองนิจ ยังความซาบซึ้งในพระราชหฤทัยเป็นที่ยิ่ง จึงบันดาลพระราชหฤทัยให้พระราชทานนามเมืองสามโคกเสียใหม่ว่า “เมืองประทุมธานี” ซึ่งวันนั้นตรงกับวันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๓๕๘ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณดังกล่าวชื่อเมืองปทุมธานี จึงได้กำเนิดนับตั้งแต่บัดนั้น เป็นต้นมา

ในปีพุทธศักราช ๒๔๕๙ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ใช้คำว่า “จังหวัด” แทน “เมือง” และให้เปลี่ยนการเขียนชื่อจังหวัดใหม่จาก “ประทุมธานี” เป็น “ปทุมธานี” ในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๔๕๙ ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดธัญบุรีมาขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี เมื่อพ.ศ.๒๔๗๕ จังหวัดปทุมธานีจึงได้แบ่งการปกครองเป็น ๗ อำเภอ ดังที่เป็นเช่นปัจจุบันนี้

นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้พระราชทานนามเมืองประทุมธานีเป็นต้นมา จังหวัดปทุมธานีก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ มีศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อื่น ๆ เป็นของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวปทุมธานีภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง และเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑลที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคตอันใกล้

๑.๒ สัญลักษณ์จังหวัดปทุมธานี (ตราประจำจังหวัด)

ตราสัญลักษณ์จังหวัดปทุมธานี

รูปร่างกลมมีสัญลักษณ์ดอกบัวหลวงสีชมพูอยู่ตรงกลาง และรวงข้าวสีทองอยู่ ๒ ข้าง

ดอกบัวและต้นข้าว หมายถึง ความสมบูรณ์ด้วย พืชพันธุ์ธัญญาหาร

จังหวัดปทุมธานี ใช้อักษรย่อว่า "ปท"

คำขวัญของจังหวัดปทุมธานี

“ถิ่นบัวหลวง เมืองรวงข้าว

 เชื้อชวามอญ นครธรรมะ

พระตำหนักรวมใจ สดใสเจ้าพระยา

 ก้าวหน้าอุตสาหกรรม”

ธงประจำจังหวัด

ความหมายของธงประจำจังหวัด

สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์

สีขาว หมายถึง ศาสนา

ดอกบัวหลวงกับต้นข้าว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งดอกบัวและข้าว

ความหมายรวมของธงประจำจังหวัดปทุมธานี จึงหมายถึงว่าชาวจังหวัดปทุมธานี เป็นหมู่คณะที่มีความรักและความสามัคคีเป็นปึกแผ่นอันเป็นส่วนหนึ่งของชาติไทย ที่มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ความสำคัญของธงประจำจังหวัดปทุมธานี

เป็นการเชิดชูเกียรติของจังหวัด บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของจังหวัด เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจชาวจังหวัดปทุมธานี ให้มีความรักท้องถิ่นและมีความร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์ ความเจริญ และมีความเอื้ออารีต่อกัน

ดอกไม้ประจำจังหวัดปทุมธานี

ดอกบัวหลวง

ต้นไม้ประจำจังหวัด

ต้นปาริชาติ

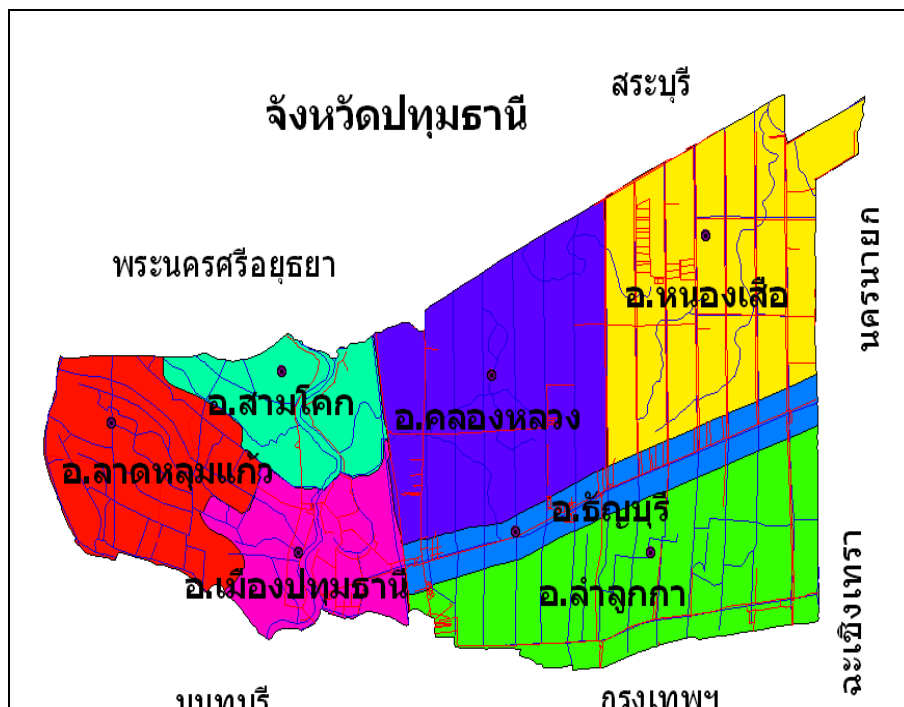
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปจังหวัดปทุมธานี

๒.๑. ที่ตั้งและอาณาเขตของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีตั้งอยู่ในภาคกลางประมาณเส้นรุ้งที่ ๑๔ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศาตะวันออก อยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒.๓๐ เมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๒๕.๘๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๙๕๓,๖๖๐ ไร่ ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) เป็นระยะทางประมาณ ๒๗.๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบางไทร อำเภอบางปะอินและอำเภอรังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอนองแคะ และอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
- ทิศใต้ ติดต่อกับเขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตสายไหม เขตบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และอำเภอปากเกร็ด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

แผนที่แสดงขอบเขตจังหวัดปทุมธานี

๒.๒. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มริมสองฝั่งแม่น้ำโดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัด ในเขตอำเภอเมืองปทุมธานีและอำเภอสามโคก ทำให้พื้นที่ของจังหวัดปทุมธานีถูกแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดหรือบนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้วกับพื้นที่บางส่วนของอำเภอเมือง และอำเภอสามโคก กับฝั่งตะวันออกของจังหวัด หรือบนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองบางส่วน อำเภอธัญบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา และบางส่วนของอำเภอสามโคกโดยปกติระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาในฤดูฝนจะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมในบริเวณพื้นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นบริเวณกว้าง และก่อให้เกิดปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับพื้นที่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยานั้น เนื่องจากประกอบด้วยคลองซอยเป็นคลองชลประทานจำนวนมาก สามารถควบคุมจำนวนปริมาณน้ำได้ ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับอุทกภัยมีน้อยกว่า

๒.๓. ลักษณะของดิน

พื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดินมีลักษณะเป็นดินเหนียวจัด สภาพดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกรดจัด มี pH ประมาณ ๖ - ๔ ซึ่งเป็นลักษณะของดินเปรี้ยว โดยจำแนกได้ดังนี้ (๑) ดินเปรี้ยวร้อยละ ๓๕.๙๖๔.๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๐ (๒) ดินเปรี้ยวปานกลาง ๔๒๖,๒๙๒.๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๘ (๓) ดินเปรี้ยวจัด ๒๒๙,๙๙๑.๐๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๒ ซึ่งสภาพพื้นที่ดังกล่าวทำให้ไม่เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่ และการปลูกข้าวได้ผลผลิตต่ำ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงโดยการใส่ปูนขาว หรือปูนมาร์ล ควบคุมกับการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อให้การเพาะปลูกได้ผลผลิตดีขึ้น

๒.๔. ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดปทุมธานี ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ ละติจูด ๑๔ องศา ๖ ลิปดาเหนือ ลองจิจูด ๑๐๐ องศา ๓๗ ลิปดา ตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๖ เมตร มีลักษณะอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน คือ มีฝนตกปานกลางและสลับฤดูแล้ง บริเวณภาคกลางตอนล่าง อากาศจะชุ่มชื้น เนื่องจากตั้งอยู่ใกล้ทะเลอ่าวไทย ปัจจัยที่ควบคุมอุณหภูมิได้รับอิทธิพลจาก ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่นำความชุ่มชื้นมาสู่จังหวัด โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๗-๒๘ องศาเซลเซียส ซึ่งอากาศค่อนข้างร้อน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๓๗๕ มม. ฝนตกมากสุดในเดือน กันยายน

๒.๕. การแบ่งเขตการปกครอง

ในปัจจุบัน จังหวัดปทุมธานีแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น ๗ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๔๖๐ หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบไปด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๙ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๗ แห่ง อำเภอประกอบไปด้วย อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอธัญบุรี อำเภอลองหลวง อำเภอลำลูกกา อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอสามโคก และอำเภอหนองเสือ

๒.๖. จำนวนประชากร

จังหวัดปทุมธานี มีประชากร ณ วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๔ ทั้งสิ้น ๑,๐๐๕,๗๖๐ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๔ จำแนก เป็นชาย ๔๗๘,๑๘๒ คน หญิง ๕๒๗,๕๗๘ คน จำนวนประชากรชายคิดเป็น ร้อยละ ๔๗.๕๔ ประชากรหญิงคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔๖ ของประชากรทั้งหมด มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๗๐,๖๙๘ ครัวเรือน ลดลงจากปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๖

ตารางที่ ๑ : แสดงจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรของจังหวัดปทุมธานี

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
เมืองปทุมธานี	๘๕,๘๒๐	๙๓,๖๐๒	๑๗๙,๔๒๒	๘๔,๒๑๖
ธัญบุรี	๘๙,๒๔๒	๑๐๐,๔๔๗	๑๘๙,๖๘๙	๘๘,๐๐๑
คลองหลวง	๑๑๐,๕๗๑	๑๒๖,๖๐๐	๒๓๗,๑๗๑	๑๒๐,๘๓๖
ลำลูกกา	๑๑๓,๕๘๒	๑๒๔,๙๓๘	๒๓๘,๕๒๐	๑๑๕,๒๘๓
ลาดหลุมแก้ว	๒๘,๔๗๘	๒๙,๗๙๔	๕๘,๒๗๒	๒๗,๙๙๕
สามโคก	๒๕,๕๒๕	๒๖,๙๒๘	๕๒,๔๕๓	๑๙,๓๘๙
หนองเสือ	๒๔,๙๖๔	๒๕,๒๖๙	๕๐,๒๓๓	๑๔,๙๗๘
รวม	๔๗๘,๑๘๒	๕๒๗,๕๗๘	๑,๐๐๕,๗๖๐	๔๗๐,๖๙๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี: ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

ประชากรแฝง ประเมินไว้มีจำนวนรวม ๓๘๒,๕๙๒ คน โดยเข้ามาทำงานเป็นแรงงานตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานที่ก่อสร้าง ตลาดสด และโรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ

ตารางที่ ๒ : แสดงจำนวนประชากรแฝงในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

อำเภอ	ประชากรแฝง		รวม (คน)	สถานที่ทำงานของประชากร แฝง	แหล่งที่มาของข้อมูล
	ชาย (คน)	หญิง (คน)			
เมืองปทุมธานี			๔๔,๗๑๑	โรงงานอุตสาหกรรม	ปค.อ.เมืองปทุมธานี
ลาดหลุมแก้ว	๒,๖๖๕	๒,๔๘๙	๕,๑๕๔	โรงงานอุตสาหกรรม	ปค.อ.ลาดหลุมแก้ว
สามโคก			๒๒,๘๕๐	โรงงานอุตสาหกรรม ห้องเช่า หมู่บ้านจัดสรร	ปค.อ.สามโคก
คลองหลวง	๑๗,๓๖๓	๑๑,๘๗๗	๒๙,๒๔๐	โรงงานอุตสาหกรรม หมู่บ้าน จัดสรร ตลาดไท	ปค.อ.คลองหลวง
หนองเสือ	-	-	-	โรงงานอุตสาหกรรม สวนพืชผัก	ปค.อ.หนองเสือ
ธัญบุรี	๗๘,๔๐๐	๘๖,๖๘๗	๑๖๕,๐๘๗	โรงงานอุตสาหกรรม ย่านการค้า หอพัก สถานประกอบการ	ปค.อ.ธัญบุรี
ลำลูกกา	๕๗,๑๖๐	๕๘,๔๕๐	๑๑๕,๕๕๐	หมู่บ้านจัดสรร	ปค.อ.ลำลูกกา
รวม			๓๘๒,๕๙๒		

ที่มา : ที่ทำการปกครองอำเภอทุกอำเภอ: กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ข้อมูลแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง จังหวัดปทุมธานี ปี ๒๕๕๔

แรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ ทั้งหมด ๕๐,๐๓๒ ราย

นายจ้าง / สถานประกอบการทั้งหมด ๙,๕๔๑ ราย

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนแรงงานกลุ่มใบอนุญาตหมดอายุ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ แยกตามสัญชาติ / เพศ

เพศ	สัญชาติ			รวม	ผู้ประกอบการ (ราย)
	พม่า	ลาว	กัมพูชา		
ชาย	๖๘	-	-	๖๘	๑๐๔ ราย
หญิง	๗๒	๑	-	๗๓	
รวม	๑๔๐	๑	-	๑๔๑	

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนแรงงานกลุ่มใบอนุญาตหมดอายุ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ แยกตามสัญชาติ / เพศ

เพศ	สัญชาติ			รวม	ผู้ประกอบการ (ราย)
	พม่า	ลาว	กัมพูชา		
ชาย	๑๑,๔๓๘	๓,๑๖๑	๙,๖๗๕	๒๔,๒๗๔	๖,๗๓๘ ราย
หญิง	๙,๑๖๗	๒,๔๒๓	๕,๘๗๑	๑๗,๔๖๑	
รวม	๒๒,๖๐๕	๕,๕๘๔	๑๕,๕๔๖	๔๓,๗๓๕	

สรุปข้อมูลแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย จังหวัดปทุมธานี ปี ๒๕๕๔

แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายทั้งหมด ๒๘,๗๐๖ ราย

นายจ้าง / สถานประกอบการทั้งหมด ๙,๓๙๙ ราย

ตารางที่ ๕ แสดงข้อมูลแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจังหวัดปทุมธานี ปี ๒๕๕๔ แยกตามสัญชาติ / เพศ

เพศ	สัญชาติ			รวม	ผู้ประกอบการ (ราย)
	พม่า	ลาว	กัมพูชา		
ชาย	๙,๘๔๑	๑,๐๓๗	๒,๕๖๒	๑๓,๔๔๐	๘,๘๕๗ ราย
หญิง	๘,๔๙๙	๑,๑๒๑	๒,๔๐๗	๑๒,๐๒๗	
รวม	๑๘,๓๔๐	๒,๑๕๘	๔,๙๖๙	๒๕,๔๖๗	

ตารางที่ ๖ แสดงกลุ่มแรงงานต่างด้าวนำเข้า MOU แยกตามสัญชาติ / เพศ

เพศ	สัญชาติ			รวม	ผู้ประกอบการ (ราย)
	พม่า	ลาว	กัมพูชา		
ชาย	๐	๕๕๙	๑,๑๘๙	๑,๗๔๘	๕๔๒ ราย
หญิง	๐	๕๑๒	๙๗๙	๑,๔๙๑	
รวม	๐	๑,๐๗๑	๒,๑๖๘	๓,๒๓๙	

๒.๗. การศึกษา

จังหวัดปทุมธานีแบ่งพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็น ๒ เขต ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ครอบคลุมพื้นที่ ๔ อำเภอ คือ อำเภอเมืองปทุมธานี คลองหลวง สามโคก และอำเภอลาดหลุมแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ครอบคลุมพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอธัญบุรี ลำลูกกา และอำเภอนองเสือ และสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ ครอบคลุมพื้นที่ ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี คลองหลวง สามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอธัญบุรี ลำลูกกา และอำเภอนองเสือ ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานและ อื่น ๆ รวม ๑๙๑ แห่ง และสำนักงานบริหารงานการศึกษาเอกชน ๘๒ แห่ง รวม ๒๗๓ แห่ง จำนวนห้องเรียน ๕,๐๘๐ ห้องเรียน ครู ๖,๓๒๖ คน นักเรียนจำนวน ๑,๐๓๙,๘๗๖ คน

ตารางที่ ๗ : แสดงจำนวนโรงเรียน ห้องเรียน ครู ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เขต ๒ และ เขต ๔

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน			จำนวนห้อง			จำนวนครู		
	รัฐ/ อื่นๆ	เอกชน	รวม	รัฐ/ อื่น ๆ	เอกชน	รวม	รัฐ/ อื่น ๆ	เอกชน	รวม
เมืองฯ	๒๙	๒๐	๔๙	๖๖๒	๓๐๔	๙๖๖	๙๔๙	๔๖๗	๑,๔๑๖
ธัญบุรี	๑๔	๒๓	๓๗	๕๓๗	๖๗๓	๑,๒๑๐	๗๒๔	๖๗๔	๑,๓๙๘
คลองหลวง	๓๗	๑๓	๕๐	๖๑๙	๒๑๒	๘๓๑	๙๓๙	๒๓๔	๑,๑๗๓
ลำลูกกา	๓๔	๒๐	๕๔	๕๓๑	๕๗๘	๑,๑๐๙	๖๖๔	๖๐๗	๑,๒๗๑
ลาดหลุมแก้ว	๒๖	๓	๒๙	๓๑๔	๖๑	๓๗๕	๔๐๕	๗๒	๔๗๗
สามโคก	๒๔	๑	๒๕	๒๕๐	๒๓	๒๗๓	๒๖๒	๒๓	๒๘๕
หนองเสือ	๒๗	๒	๒๙	๒๘๘	๒๘	๓๑๖	๒๘๗	๑๙	๓๐๖
รวม	๑๙๑	๘๒	๒๗๓	๓,๒๐๑	๑,๘๗๙	๕,๐๘๐	๔,๒๓๐	๒,๐๙๖	๖,๓๒๖

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เขต ๒ และ มัธยมศึกษา เขต ๔

ตารางที่ ๘ : จำนวนนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เขต ๒ และ มัธยมศึกษา เขต ๔

อำเภอ	จำนวนนักเรียน		
	ภาครัฐ/อื่น ๆ	ภาคเอกชน	รวม
เมืองฯ	๒๒,๘๖๙	๙,๑๖๑	๓๒,๐๓๐
ธัญบุรี	๑๓,๙๓๔	๑๖,๘๑๒	๓๐,๗๔๖
คลองหลวง	๒๕,๕๗๘	๕,๗๔๗	๓๑,๓๒๕
ลำลูกกา	๑๗,๐๗๑	๑๓,๕๓๐	๓๐,๖๐๑
ลาดหลุมแก้ว	๘,๕๒๓	๒,๐๔๔	๑๐,๕๖๗
สามโคก	๔,๗๑๙	๔๒๖	๕,๑๔๕
หนองเสือ	๖,๔๘๒	๓๘๐	๖,๘๖๒
รวม	๙๙,๑๗๖	๔๘,๑๐๐	๑,๐๓๙,๘๗๖

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เขต ๒ และ มัธยมศึกษา เขต ๔

การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานีมีสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี ๗ แห่ง และห้องสมุดประชาชน ๗ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเมืองปทุมธานี
๒. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสสามโคก
๓. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลาดหลุมแก้ว
๔. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำลูกกา
๕. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอคลองหลวง
๖. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอธัญบุรี
๗. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอหนองเสือ

มีห้องสมุดประชาชน ๗ แห่ง ได้แก่

๑. ห้องสมุดประชาชนจังหวัดปทุมธานี
๒. ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอลาดหลุมแก้ว
๓. ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอธัญบุรี
๔. ห้องสมุดประชาชนอำเภอสสามโคก
๕. ห้องสมุดประชาชนอำเภอคลองหลวง
๖. ห้องสมุดประชาชนอำเภอลำลูกกา
๗. ห้องสมุดประชาชนอำเภอหนองเสือ

๒.๘. สาธารณสุข

จังหวัดปทุมธานีมีสถานพยาบาล ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๗ แห่ง โรงพยาบาลเฉพาะทาง ๒ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน ๖ แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น ๑ แห่ง สถานพยาบาลที่รับไว้ค้างคืน ๑ แห่ง สถานีอนามัย ๗๘ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล ๑๔ แห่ง คลินิก (ทุกประเภท) ๔๓๙ แห่ง จำนวนเตียง ๒,๘๕๒ เตียง

สำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย แพทย์ ๙๒ คน ทันตแพทย์ ๕๐ คน เภสัชกร ๖๘ คน อัตราส่วนแพทย์ต่อจำนวนประชากรจังหวัดปทุมธานี เมื่อปี ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑ : ๑๔,๔๒๐ คน ต่ำกว่ามาตรฐาน (แพทย์มาตรฐาน ๑ : ๖,๐๐๐ คน)

ตารางที่ ๙ แสดงจำนวนสถานพยาบาลและอัตราส่วนเตียงต่อประชากร จังหวัดปทุมธานี ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ประเภทสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	จำนวน (เตียง)	อัตราส่วน เตียงต่อประชากรจังหวัด ปี ๒๕๕๕ (ประชากร ณ ธ.ค. ๒๕๕๔) ๑,๐๑๐,๘๙๘
โรงพยาบาลทั่วไป	๑	๓๗๗	๑ : ๒,๖๘๑
โรงพยาบาลชุมชน	๗	๒๔๐	๑ : ๔,๒๑๒
โรงพยาบาลเฉพาะทาง	๒	๘๕๘	๑ : ๑,๑๗๘
โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่น	๑	๕๐๙	๑ : ๑,๙๘๖
โรงพยาบาลเอกชน	๖	๘๒๘	๑ : ๑,๒๒๑
สถานพยาบาลที่รับไว้ค้างคืน	๑	๔๐	๑ : ๒๕,๒๗๒
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๗๘	-	-
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	๑๔	-	-
คลินิกทุกประเภท	๔๓๙	-	-
รวม	๕๔๙	๒,๘๕๒	๑ : ๓๕๔

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ ๑๐ แสดงอัตรากำลังบุคลากรด้านสาธารณสุข ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ประเภทบุคลากร	จำนวนที่ควรมี (คน)	จำนวนที่มีจริง (คน)	อัตราส่วน ต่อประชากรจังหวัด ปี ๒๕๕๕
แพทย์	๑๓๓	๙๒	๑ : ๑๔,๔๒๐
ทันตแพทย์	๖๗	๕๐	๑ : ๒๖,๕๓๒
เภสัชกร	๑๑๑	๖๘	๑ : ๑๙,๕๐๙

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ ๑๑ แสดงความครอบคลุมของการมีหลักประกันสุขภาพของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี
ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ประเภทหลักประกันสุขภาพ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๕	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	๙๒,๖๙๙	๑๐.๓๖
ประกันสังคม	๒๒๕,๓๑๔	๒๕.๑๙
UC (ลงทะเบียนกับหน่วยบริการในและนอกจังหวัด)	๕๔๑,๖๒๕	๖๐.๕๔
สิทธิอื่น	๔,๙๘๒	๐.๕๖
รอพิสูจน์สถานะ	๒๔,๖๗๓	๒.๗๖
สิทธิว่าง	๔,๐๐๙	๐.๔๕
บุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ	๑,๒๙๖	๐.๑๔

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี (ข้อมูล ณ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๒.๙. ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชาชนในจังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ ตามลำดับ สำหรับจำนวนศาสนสถานในจังหวัดโดยจำแนกได้ดังนี้ วัดในพุทธศาสนา ๑๘๕ แห่ง มัสยิด ๓๐ แห่ง โบสถ์ (คริสต์) ๓๙ แห่ง

ตารางที่ ๑๒ : แสดงจำนวนศาสนสถาน แยกตามพื้นที่อำเภอ

อำเภอ/ตำบล	จำนวนศาสนสถาน		
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
อำเภอเมืองปทุมธานี	๔๑	๕	๓
อำเภอลองหลวง	๒๓	๑๐	๔
อำเภอธัญบุรี	๑๐	๑๒	๑
อำเภอสสามโคก	๔๐	๑	๒
อำเภอลำลูกกา	๓๓	๘	๑๑
อำเภอลาดหลุมแก้ว	๑๘	๒	๖
อำเภอหนองเสือ	๒๐	๑	๓
รวม	๑๘๕	๓๙	๓๐

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปทุมธานีและสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ ๑๓ : แสดงการนับถือศาสนาประชากรระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓

จังหวัด/อำเภอ/ ตำบล	การนับถือศาสนา					
	ปี พ.ศ. ๒๕๕๒			ปี พ.ศ. ๒๕๕๓		
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
จังหวัดปทุมธานี	๙๐๕,๔๗๐	๔,๑๘๘	๔๖,๗๑๘	๙๓๓,๘๘๒	๔,๓๔๒	๔๗,๔๑๙
อำเภอเมืองปทุมธานี	๑๖๙,๒๕๕	๖๖๗	๙๔๐	๑๗๓,๘๘๘	๖๒๐	๙๖๓
อำเภอลองหลวง	๒๑๑,๗๘๑	๗๙๑	๘,๐๐๑	๒๒๑,๖๙๗	๘๔๓	๘,๐๐๒
อำเภอธัญบุรี	๑๘๓,๘๖๑	๒๘๕	๔๕๑	๑๘๗,๐๘๘	๓๐๓	๔๘๖
อำเภอสสามโคก	๔๖,๐๖๓	๖๙๐	๕,๐๐๙	๔๖,๑๖๗	๘๐๖	๕,๑๕๐
อำเภอลำลูกกา	๒๐๗,๐๔๕	๑,๖๒๘	๑๕,๗๖๗	๒๑๕,๐๘๗	๑,๖๒๗	๑๖,๒๐๔
อำเภอลาดหลุมแก้ว	๔๒,๒๙๑	๑๒๗	๑๒,๔๓๖	๔๔,๒๒๙	๑๔๓	๑๒,๕๐๘
อำเภอหนองเสือ	๔๕,๑๗๔	-	๔,๐๘๔	๔๕,๗๒๖	-	๔,๑๐๖
รวม	๙๐๕,๔๗๐	๔,๑๘๘	๔๖,๗๑๘	๙๓๓,๘๘๒	๔,๓๔๒	๔๗,๔๑๙

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปทุมธานี และสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดปทุมธานี: กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๒.๑๐. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จังหวัดปทุมธานีมีคติประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงขึ้นเป็นระยะมีสาเหตุจากการที่มีจำนวนประชากรในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากประชาชนต่างท้องถิ่นต่างเข้ามาทำงานตามสถานประกอบการต่างๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม หมู่บ้านจัดสรร และห้างสรรพสินค้า รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาในเขตจังหวัด โดยที่ปัญหาอาชญากรรมที่ประกอบโดยเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเป็นกรณีเพศสัมพันธ์ มั่วสุม ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรืออาชญากรรมรุนแรง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในแง่ความรุนแรงและปริมาณ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่นำไปสู่อาชญากรรมเพิ่มขึ้นซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมที่มีการเผยแพร่ทางสื่อที่ไร้พรมแดน และจากการที่ค่าครองชีพสูงขึ้น การใช้จ่ายจนเกินตัว นั้นเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลบางกลุ่มจึงทำให้มีการก่ออาชญากรรมในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเมือง จะเกิดปัญหาในชุมชนแออัดเพราะสถานที่ตั้งกล่าวว่ามีบุคคลหลายประเภทซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าออกชุมชนได้ตลอดเวลา เป็นแหล่งรวมบุคคลประเภทติดยาเสพติด คนจรจัดที่ยากต่อการควบคุม

ตารางที่ ๑๔ : แสดงสถิติคดีอาญา ๕ กลุ่ม ของ ภ.จว.ปทุมธานีเปรียบเทียบปี ๒๕๕๓ กับ ปี ๒๕๕๔

ปี	ปีงบ ๒๕๕๓		ปีงบ ๒๕๕๔	
	เกิด	จับ	เกิด	จับ
ประเภทความผิด				
๑. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๙๘	๕๙	๙๑	๖๐
๒. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเพศ	๖๔๗	๓๒๕	๕๘๘	๓๐๑
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์(รวม)	๑,๖๑๘	๗๗๘	๑,๕๓๕	๗๗๐
๔. คดีที่น่าสนใจ (รวม)	๑,๒๔๙	๒๐๐	๑,๑๓๙	๑๙๔
๕. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (รวม)	๗,๖๖๘	๙,๑๖๕	๕,๙๕๕	๗,๗๔๙
๖. คดียาเสพติด	๖,๖๒๕	๖,๗๓๙	๔,๗๓๘	๔,๘๗๕

ที่มา : กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ (ศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด)

๒.๑๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปทุมธานี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES) ในปี.ศ. ๒๕๕๓ มีมูลค่ารวม ๒๙๐,๗๗๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐ เป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์ในภาคเกษตรกรรม ๘,๐๘๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๓๖.๖ และภาคนอกเกษตร ๒๘๒,๖๘๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑๒.๔ รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (Per capita GPP) เท่ากับ ๓๔๙,๑๕๗ บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑๑.๔

ตารางที่ ๑๕ : ผลกระทบต่อมวลรวมจังหวัดปทุมธานี ณ ราคาประจำปี จำแนกตามรายสาขาการผลิต (วิธี Top Down)

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	สาขา	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
	ภาคเกษตร	๔,๕๔๕	๔,๙๑๐	๕,๙๖๒	๕,๙๒๒	๘,๐๘๘
๑.	สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้	๔,๑๙๑	๔,๕๓๔	๕,๖๖๒	๕,๕๘๓	๗,๗๓๕
๒.	สาขาประมง	๓๕๔	๓๗๖	๓๐๐	๓๓๘	๓๕๓
	ภาคนอกเกษตร	๑๘๕,๓๕๑	๑๙๓,๓๔๒	๒๒๐,๔๗๐	๒๕๑,๔๔๙	๒๘๒,๖๘๓
๓.	สาขาเหมืองแร่และยอหิน	๕๑	๔๖	๔๗	๔๘	๕๔
๔.	สาขาอุตสาหกรรม	๑๒๙,๓๗๑	๑๓๓,๗๑๒	๑๕๖,๒๕๐	๑๘๖,๕๕๔	๒๑๓,๖๒๖
๕.	สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	๘,๑๑๗	๗,๙๔๗	๗,๔๑๘	๘,๔๖๘	๙,๒๕๕
๖.	สาขาก่อสร้าง	๗,๙๖๒	๗,๗๐๓	๗,๗๐๔	๖,๕๓๗	๖,๖๑๗
๗.	สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๙,๒๘๔	๑๐,๔๕๓	๑๑,๙๓๖	๑๑,๗๘๓	๑๑,๗๘๙
๘.	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	๖,๙๒๑	๗,๖๕๔	๘,๓๓๕	๘,๗๐๔	๙,๕๑๓
๙.	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	๕,๒๓๙	๕,๙๑๓	๖,๕๙๐	๖,๖๑๘	๖,๖๖๙
๑๐.	สาขาตัวกลางทางการเงิน	๓,๔๗๒	๓,๘๗๔	๔,๕๒๖	๔,๘๒๒	๕,๑๕๓
๑๑.	สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	๔,๔๑๕	๔,๔๓๙	๔,๓๓๒	๔,๒๔๘	๔,๘๒๘
๑๒.	สาขาการบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	๒,๕๗๓	๒,๗๕๒	๔,๐๙๖	๔,๖๕๐	๔,๘๔๓
๑๓.	สาขาการศึกษา	๓,๘๙๖	๔,๓๕๖	๔,๖๔๑	๔,๑๙๘	๕,๑๑๒
๑๔.	สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒,๓๙๖	๒,๕๕๑	๒,๓๘๕	๒,๔๖๒	๒,๖๒๘
๑๕.	สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๑,๕๘๗	๑,๘๗๙	๒,๐๗๓	๒,๒๙๒	๒,๕๓๖
๑๖.	สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๖๔	๖๕	๖๕	๖๕	๖๒
	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๑๘๙,๘๙๖	๑๙๘,๒๕๒	๒๒๖,๔๓๒	๒๕๗,๓๗๑	๒๙๐,๗๗๑
	รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๒๓๘,๘๕๒	๒๔๖,๐๓๐	๒๗๗,๗๕๕	๓๑๓,๔๘๓	๓๔๙,๑๕๗
	จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๗๙๕	๘๐๖	๘๑๕	๘๒๑	๘๓๓

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดปทุมธานี : กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๒.๑๒. ด้านการค้า

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานีร่วมกับสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ขอรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดปทุมธานี เดือนมกราคม ๒๕๕๕ โดยสรุป

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ มีรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณ จำนวน ๔๑๗ รายการ สำหรับจังหวัดปทุมธานี มีจำนวน ๒๗๑ รายการ ครอบคลุมสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน การตรวจรักษา และบริการส่วนบุคคล ยานพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การ

บันทึก การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณราคาผู้บริโภคของจังหวัดปทุมธานี ได้ผลดังนี้

๑. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนมกราคม ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๐ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เท่ากับ ๑๐๐ และเดือนมกราคม ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๑๓.๒๑ เทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ เท่ากับ ๑๑๒.๗๗ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓๙ หากเทียบกับเดือนมกราคม ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๓๘ (อัตราเงินเฟ้อ) ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์เงินเฟ้อทั้งปี ๒๕๕๕ เท่ากับร้อยละ ๓.๓๐ - ๓.๘๐

๒. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดปทุมธานี เดือนมกราคม ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๐ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดปทุมธานี เท่ากับ ๑๐๐ และเดือนมกราคม ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๑๓.๑ และเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ เท่ากับ ๑๑๓.๒

๓. การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดปทุมธานี เดือนมกราคม ๒๕๕๕ เมื่อเทียบกับ

๓.๑ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ ๐.๑

๓.๒ เดือนมกราคม ๒๕๕๕ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๖

๔. ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดปทุมธานี เดือนมกราคม ๒๕๕๕ เทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ ๐.๑ (ธันวาคม ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ ๐.๙) สาเหตุจากสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๑.๒ และหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๘

๔.๑ ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๑.๒ (เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ลดลงร้อยละ ๒.๓) จากการลดลงของหมวดผักและผลไม้ ร้อยละ ๖.๑ เป็นการลดลงของผักสดและผลไม้ ร้อยละ ๑๓.๐ และ ๑.๘ ตามลำดับ ได้แก่ ผักสดและผลไม้ชนิดต่างๆ (พริกสด ต้นหอม มะเขือเทศ ผักกาดขาว ผักบุ้งจีน ผักชี แตงกวา ถั่วลันเตา หัวผักกาดขาว ผักคะน้า กะหล่ำปลี หอมแดง ส้มเขียวหวานและมะม่วง) เป็นต้น รวมทั้งการลดลงของราคาเนื้อสุกร ไช้สด ไช้ไก่ ไช้เปิด สำหรับหมวดสินค้าที่มีราคาสูงขึ้นได้แก่ ปลา สัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์นมชนิดต่างๆ (นมสด นมข้นหวาน ครีมเทียม) รวมทั้งการสูงขึ้นของหมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ ๐.๒ (ข้าวสารเจ้า และแป้งสาลี) เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ ๒.๐ (เครื่องปรุงอาหารต่างๆ เช่น ซอส ซีอิ๊ว น้ำส้มสายชู กาแฟพร้อมดื่ม บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และอาหารปรุงสำเร็จ)

๔.๒ ดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๘ (เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓) โดยสินค้าสำคัญที่มีความเคลื่อนไหว คือ ราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศโดยเฉลี่ยปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อน ร้อยละ ๔.๘ ค่ากระแสไฟฟ้า ร้อยละ ๒.๑ ค่าน้ำประปา ร้อยละ ๑.๒ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาด (ผงซักฟอก) น้ำยาล้างจาน แปรงสีฟันและเครื่องใช้เบ็ดเตล็ดภายในบ้าน เช่น จาน/ชาม

๕. ถ้าพิจารณาเทียบกับเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ ๓.๖ สาเหตุสำคัญจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ ๖.๕ โดยเป็นผลมาจากการสูงขึ้นของอาหารบริโภคในบ้าน ร้อยละ ๒๐.๔ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ ๕.๗ อาหารบริโภคนอกบ้าน ร้อยละ ๗.๘ ไช้และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ ๖.๙ เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ ๕.๑ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ ๒.๒ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ ๑.๑ สำหรับผักและผลไม้ ลดลงร้อยละ ๕.๐

สำหรับดัชนีราคาสินค้าหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้น ร้อยละ ๑.๓ จากการสูงขึ้นของหมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ร้อยละ ๖.๗ (ค่าบัตรชมภาพยนตร์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (อาหารสัตว์เลี้ยง) วารสารรายปักษ์ ค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมการศึกษา) หมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ ๓.๑ (สุราและเบียร์) หมวดเคหะสถาน ร้อยละ ๑.๙ (วัสดุก่อสร้าง ค่าแรงช่าง

ประปา ค่าแรงช่างไฟฟ้าและทาสี ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าน้ำประปา เครื่องใช้เบ็ดเตล็ดภายในบ้าน) หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ร้อยละ ๑.๕ (ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าตรวจโรคและค่าบริการของโรงพยาบาลเอกชน ค่าทำฟัน ค่าของใช้ส่วนบุคคล) หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ ๐.๑ (ค่าจ้างซักรีด ค่าจ้างตัดเสื้อผ้า) สำหรับดัชนีราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ ๒.๑

ที่มา- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี,สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า

การลงทุนเพื่อประกอบการด้านพาณิชย์กรรม ปี ๒๕๕๒ มียอดการจดทะเบียนนิติบุคคลรวมทั้งสิ้น ๒๕,๘๘๘ ราย จำแนกเป็น บริษัทจำกัด ๑๕,๙๖๓ ราย ห้างหุ้นส่วนฯ ๙,๙๒๕ ราย การเปรียบเทียบจำนวนและทุนจดทะเบียนนิติบุคคลระหว่างปี ๒๕๕๒ กับ ปี ๒๕๕๑ มีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๒.๙๔ และ ทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๘๗

ตารางที่ ๑๖ : แสดงการเปรียบเทียบการจดทะเบียนนิติบุคคล ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔

ทะเบียนนิติบุคคล	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	เพิ่มขึ้น/ลดลง (ปี ๕๒-๕๓)	เพิ่มขึ้น/ (ปี ๕๓-
จำนวน (ราย)	1,778.00	2,306.00	2,488.00	22.89%	7.31
ทุนจดทะเบียน	3,195,766,100.00	3,541,443,000.00	6,612,469,000.00	9.76%	46.44

ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดปทุมธานี

๒.๑๓. ด้านการเกษตร

จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ทำการเกษตร ๕๐๙,๐๙๐.๕๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๑ ของพื้นที่ทั้งหมด ด้วยลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มที่เอื้อแก่การเพาะปลูก จึงทำให้จังหวัดปทุมธานีมีพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในทุกอำเภอ โดยอำเภอหนองเสือเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไม้ผล-ไม้ยืนต้น พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชพลังงาน โดยการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากการขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จากกรุงเทพมหานคร จนเกิดการขยายตัวของเขตเมืองและเขตอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ ที่ดินรกร้างว่างเปล่า ซึ่งมีได้มีการใช้ประโยชน์ในการเกษตร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการซื้อขายที่ดินเพื่อเก็งกำไร

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญและประสิทธิภาพการผลิตของจังหวัดปทุมธานี

พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่

อันดับที่หนึ่ง ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่เพาะปลูกทั่วทุกอำเภอในพื้นที่ ๓๖๓,๗๗๒ ไร่ เกษตรกร ๒๑,๒๐๓ ราย ผลผลิตเฉลี่ย ๙๙๐ กก./ไร่

อันดับที่สอง ไม้ผล-ไม้ยืนต้น มีพื้นที่ปลูก ๒๙,๘๓๑ ไร่ ได้แก่ มะม่วง กล้วยหอม

อันดับที่สาม พืชผัก มีพื้นที่เพาะปลูก ๒๑,๓๘๘ ไร่ ส่วนใหญ่จะปลูกเชิงการค้า และพืชที่อนาคตไกล คือ พืชน้ำมันในจังหวัดปทุมธานี มีพืชน้ำมัน ๑๒,๐๐๐ ไร่ อยู่ในอำเภอหนองเสือ

ด้านปศุสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญและประสิทธิภาพการผลิตของจังหวัดปทุมธานี

โค เป็นผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการผลิตมากเป็นอันดับหนึ่ง ในปี ๒๕๕๒ มีมูลค่าผลผลิต ๕๒๕.๒๖ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๑๔๗.๖๘ ล้านบาท หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕ เนื่องจากปริมาณการผลิตโคที่ลดลงอันเป็นผลมาจากค่านิยมในการเลี้ยงที่ลดลง

กระบือ เป็นผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการผลิตมากเป็นอันดับสอง ในปี ๒๕๕๒ รองจากโค มีมูลค่าผลผลิต ๑๔๖.๖๘ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๖๓๕.๑๔ ล้านบาท หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๔ ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมการเลี้ยงลดลง เพราะการใช้งานกระบือลดลง และราคากระบือที่ขายให้โรงฆ่าสัตว์สูงกว่าราคาโค เกษตรกรจึงนิยมขายกระบือเพื่อนำไปฆ่าและขายให้พ่อค้าคนกลางมากขึ้น ปริมาณกระบือจึงลดลงมาก

ไข่เป็ด เป็นผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการผลิตมากเป็นอันดับสาม ในปี ๒๕๕๒ มีมูลค่าผลผลิต ๒๑๒.๖๘ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๘๒.๙๐ ล้านบาท หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๕๔ เป็นผลเนื่องมาจากนโยบายของรัฐที่ควบคุมระบบการเลี้ยงเป็ดจากเป็ดไล่ทุ่ง เป็นการเลี้ยงในโรงเรือนหรือเล้าเป็ดที่ได้มาตรฐานซึ่งมีต้นทุนสูงและให้ผลผลิตน้อยกว่าเป็ดไล่ทุ่งทำให้เกษตรกรลดการเลี้ยงเป็ดลง ส่งผลให้ปริมาณไข่เป็ดลดลงตามไปด้วย

สุกรขุน เป็นผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการผลิตมากเป็นอันดับสี่ ในปี ๒๕๕๒ มีมูลค่าผลผลิต ๑๔๓.๓๘ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๘.๒๑ ล้านบาท หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๕.๔๒ เนื่องจากการปรับลดการผลิตและปัญหาโรคท้องร่วงในลูกสุกรในช่วงที่ผ่านมา

ไก่พื้นเมือง เป็นผลผลิตด้านปศุสัตว์ที่มีมูลค่าการผลิตเป็นอันดับห้า ในปี ๒๕๕๒ มีมูลค่าผลผลิต ๒๖.๒๓ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ๐.๒๖ ล้านบาท หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘ เนื่องจากราคาไก่ที่เกษตรกรขายได้ลดต่ำลง

ด้านสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญและประสิทธิภาพการผลิตของจังหวัดปทุมธานี

สัตว์น้ำที่มีปริมาณผลิตจากการเพาะเลี้ยงมากในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ปลาดุก ปลานิล ปลาสรวย และปลาตะเพียน ตามลำดับ มีการเพาะเลี้ยงกระจายทุกอำเภอ อำเภอที่มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงมากที่สุด ได้แก่ อำเภอลำลูกกา อำเภอหนองเสือ อำเภอกลองหลวง อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอธัญบุรี ตามลำดับ ในปี ๒๕๕๓ มีผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน ๒๑,๒๐๔,๘๙๐ กิโลกรัม ลดลงจากปีก่อนร้อยละ ๓.๔ เนื่องมาจากผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองในปีที่ผ่านมา แต่ในขณะที่มีมูลค่าเพิ่มจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีมูลค่า ๒๔๕,๘๗๑,๓๓๙ บาท เพิ่มสูงขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๒.๗๙ เนื่องจากราคาผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น

๒.๑๔. ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

การลงทะเบียนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จังหวัดปทุมธานี ดำเนินการรับลงทะเบียนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ โดยอำเภอ

เป็นหน่วยดำเนินการรับลงทะเบียน ปรากฏว่ามีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP สนใจมาลงทะเบียน

จำนวนทั้งสิ้น 255 ราย ผ่านการรับรอง

ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	242 ราย แยกเป็น
ผู้ผลิตชุมชน	จำนวน	103 ราย
ผู้ประกอบการรายเดียว	จำนวน	115 ราย
SMEs	จำนวน	24 ราย
และมีผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียน OTOP	จำนวน	570 ผลิตภัณฑ์

การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี 2555

จังหวัดปทุมธานี ดำเนินการรับสมัครผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ที่ผ่านการลงทะเบียนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ประจำปีงบประมาณ 2555 เข้าคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี 2555 ระหว่างวันที่ 26 พฤศจิกายน – 2 ธันวาคม 2555 ณ ศาลาอรัญปทุม ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี คณะทำงานพิจารณาตรวจสอบและกลั่นกรองผลิตภัณฑ์ที่สมัครเข้ารับการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย จังหวัดปทุมธานี ประจำปี 2555 ดำเนินการพิจารณาตรวจสอบและกลั่นกรองผลิตภัณฑ์ ที่เข้าคัดสรรฯ ในวันที่ 28-30 พฤศจิกายน 2555 ณ ศาลาอรัญปทุม ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัดปทุมธานี โดยสรุปมีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ที่สนใจส่งผลิตภัณฑ์เข้าคัดสรรฯ จำนวน 154 ราย รายละเอียด ดังนี้

กลุ่มผู้ผลิตชุมชน	จำนวน	67 ราย
ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียว	จำนวน	70 ราย
SMEs	จำนวน	17 ราย

และแยกรายละเอียดตามประเภทผลิตภัณฑ์ ดังนี้

* ประเภทอาหาร	จำนวน	23 ผลิตภัณฑ์
* ประเภทเครื่องดื่ม	จำนวน	9 ผลิตภัณฑ์
* ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน	29 ผลิตภัณฑ์
* ประเภทของใช้ ของตกแต่งและของที่ระลึก	จำนวน	68 ผลิตภัณฑ์
* ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	จำนวน	25 ผลิตภัณฑ์

หมายเหตุ ขณะนี้อยู่ในระหว่างส่งผลิตภัณฑ์ให้ส่วนกลางพิจารณา

เป้าหมายประมาณการรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ปี 2555

จังหวัดปทุมธานี มีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ที่ผ่านการลงทะเบียนเป็นผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ปี 2555 จำนวนทั้งสิ้น 242 ราย ผลิตภัณฑ์ที่ลงทะเบียนมีจำนวนทั้งสิ้น 570 ผลิตภัณฑ์ และให้แต่ละอำเภอจัดทำประมาณรายได้จากการจำหน่ายสินค้า โดยให้ฐานข้อมูลผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP และผลิตภัณฑ์ OTOP ที่

ลงทะเบียน ในปี 2555 เป็นฐานในการประมาณการรายได้ของแต่ละอำเภอ ซึ่งสรุปผลประมาณการรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ของจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น

424,630,900 บาท (สี่ร้อยยี่สิบสี่ล้านหกแสนสามหมื่นเก้าร้อยบาทถ้วน)

สรุปผลการจัดเก็บรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2554 ถึงเดือนกันยายน 2555 รวม 12 เดือน เป็นเงินทั้งสิ้น 425,476,569 บาท (สี่ร้อยยี่สิบห้าล้านสี่แสนเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยหกสิบเก้าบาทถ้วน) คิดเป็นร้อยละ 100.2 ของเป้าหมายรายได้

ตารางที่ 17 : แสดงข้อมูลผลการจำหน่ายสินค้า OTOP ในแต่ละปีงบประมาณ ดังนี้

ปีงบประมาณ	ประมาณการรายได้	ยอดจำหน่ายภายในประเทศ	ยอดจำหน่ายต่างประเทศ	รวมรายได้
2549	1,040,125,714	756,625,309	380,737,685	1,137,362,994
2550	1,039,500,000	604,230,239	494,448,063	1,098,678,302
2551	1,153,612,221	705,985,093	447,098,850	1,153,083,943
2552	324,320,600	294,199,493	114,926,053	409,125,546
2553	448,312,134	372,647,744	78,424,945	451,072,689
2554	189,596,504	174,326,435	44,146,822	218,473,257
2555	424,630,900	318,419,028	107,057,541	425,476,569

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี : ธันวาคม 2555

๒.๑๕ ด้านอุตสาหกรรม

๒.๑๕.๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ จำนวนโรงงาน ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕

จังหวัดปทุมธานีมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้นจำนวน ๓,๒๒๑ โรงงาน เงินลงทุน ๓๗๗,๙๙๙,๙๑๕,๗๒๕ บาท มีการจ้างงาน ๒๗๙,๖๖๗ คน (เป็นชาย ๑๒๖,๙๓๑ คน หญิง ๑๕๒,๗๓๖ คน) แบ่งเป็น ๓ จำพวก ประกอบด้วย

ตารางที่ ๑๘: แสดงจำนวนโรงงาน ทุน คนงาน และเครื่องจักร

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (บาท)	คนงานชาย	คนงานหญิง	รวม	แรงม้า
๑	๑๘	๗๐,๖๑๕,๐๐๐	๑๐๔	๑๒๘	๒๓๒	๒๔๓.๗๑
๒	๒๙๙	๑,๙๗๔,๘๓๑,๓๙๕	๒,๕๕๙	๑,๙๕๒	๔,๕๑๑	๙,๒๕๕.๐๒
๓	๒,๙๐๔	๓๗๕,๙๕๔,๔๖๙,๓๓๐	๑๒๔,๒๖๘	๑๕๐,๖๕๖	๒๗๔,๙๒๔	๓,๕๙๕,๓๑๓.๗๔
รวม	๓,๒๒๑	๓๗๗,๙๙๙,๙๑๕,๗๒๕	๑๒๖,๙๓๑	๑๕๒,๗๓๖	๒๗๙,๖๖๗	๓,๖๐๔,๘๑๒.๔๗

ตารางที่ ๑๙: แสดงการกระจายตัวของโรงงาน

ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (บาท)	คนงานชาย	คนงานหญิง	รวม	แรงม้า
อ.เมือง	๔๕๓	๘๑,๓๕๓,๔๒๔,๙๕๒	๒๔,๖๘๗	๒๔,๑๕๘	๔๘,๘๔๕	๑,๑๐๖,๖๕๙.๒๙
อ. คลองหลวง	๑,๐๑๕	๒๑๙,๓๑๘,๗๖๓,๘๗๕	๕๔,๒๘๐	๘๒,๕๔๓	๑๓๖,๘๒๓	๑,๔๕๐,๙๙๗.๒๘
อ.ธัญบุรี	๒๘๔	๑๕,๔๓๘,๐๕๓,๖๕๗	๘,๙๘๖	๑๑,๒๙๕	๒๐,๒๘๑	๓๒๕,๕๗๑.๔๙
อ.หนองเสือ	๖๕	๑,๓๒๙,๐๖๓,๐๔๓	๑,๖๕๕	๗๘๗	๒,๔๔๒	๑๙,๖๖๖.๐๖
อ.ลาดหลุมแก้ว	๓๕๐	๑๙,๘๒๘,๓๘๐,๘๓๓	๑๐,๗๗๐	๑๐,๙๒๘	๒๑,๖๙๘	๓๓๓,๓๐๑.๓๑
อ.ลำลูกกา	๗๘๗	๒๘,๙๔๕,๖๔๕,๑๐๓	๒๑,๐๒๑	๑๙,๕๓๑	๔๐,๕๕๒	๒๗๒,๒๕๔.๔๔
อ.สามโคก	๒๖๗	๑๑,๗๘๖,๕๘๔,๒๖๒	๕,๕๓๒	๓,๔๙๔	๙,๐๒๖	๙๖,๓๖๒.๖๐
รวม	๓,๒๒๑	๓๗๗,๙๙๙,๙๑๕,๗๒๕	๑๒๖,๙๓๑	๑๕๒,๗๓๖	๒๗๙,๖๖๗	๓,๖๐๔,๘๑๒.๔๗

อำเภอที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่มากที่สุด คือ อำเภอคลองหลวง ๑,๐๑๕ โรง (๓๑.๕๑%) รองลงมาได้แก่ อำเภอลำลูกกา ๗๘๗ โรง (๒๔.๔๓%), อำเภอเมือง ๔๕๓ โรง (๑๔.๐๖%), อำเภอลาดหลุมแก้ว ๓๕๐ โรง (๑๐.๘๗%), อำเภอธัญบุรี ๒๘๔ โรง (๘.๘๒%), อำเภอสามโคก ๒๖๗ โรง (๘.๒๙%) และอำเภอหนองเสือ ๖๕ โรง (๒.๐๒%)

ร้อยละ ๑๓.๔๔ หรือจำนวน ๔๓๓ โรงของโรงงานทั้งหมดอยู่ในแหล่งชุมชนอุตสาหกรรม มีการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม ๑ แห่ง คือ เขตประกอบการอุตสาหกรรมของ บริษัท ไทยชูซูกิมอเตอร์ จำกัด ตั้งอยู่ ณ อำเภอธัญบุรี และมีเอกชนดำเนินกิจการที่มีลักษณะคล้ายนิคมอุตสาหกรรม ๒ แห่ง ได้แก่ ชุมชนอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมาก จำนวน ๒ แห่ง คือ บริษัท นวนคร จำกัด ตั้งอยู่ อ.คลองหลวง มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๔๙๕ ไร่ มีโรงงาน ๒๓๓ โรงงาน, เขตอุตสาหกรรม บริษัท สวนอุตสาหกรรมบางกะดี จำกัด ตั้งอยู่ อ.เมือง มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๒๒ ไร่ มีโรงงาน ๓๙ โรงงาน

นอกจากนี้และเป็นการก่อสร้างอาคารโรงงานสำเร็จรูปของเอกชนไว้บริการแก่นักลงทุน จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่ แฟคคอม ,แฟคเฮ้าส์, เคที แฟคทอรี พาร์ค ที่อำเภอลาดหลุมแก้ว บิ๊กแลนด์ ,รังสิต พรอสเพอร์ เอสเตท ,เอ็มเอ็มซี มินิแฟคทอรี(นวไท) ที่อำเภอคลองหลวง แจนเซ็น มินิแฟคทอรี, อรดา ,บิ๊กลิทแฟคทอรี ที่อำเภอลำลูกกา และ ศรีปทุมมินิแฟคทอรี ทำอำเภอหนองเสือ

ตารางที่ ๒๐ แสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

รายการ	จำนวน	เงินลงทุน	คนงาน	แรงม้า
อุตสาหกรรมการเกษตร	๗๘	๔,๐๖๕,๓๗๒,๕๔๖	๒,๓๑๖	๘๕,๒๕๘.๒๓
อุตสาหกรรมอาหาร	๒๔๙	๑๘,๒๔๕,๓๓๘,๒๕๙	๒๒,๑๗๓	๔๒๑,๓๑๑.๐๖
อุตสาหกรรมเครื่องตี	๒๕	๑๖,๒๐๗,๓๘๑,๗๙๕	๖,๐๐๕	๒๕๓,๔๓๗.๘๗
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	๖๕	๗,๒๖๕,๐๖๒,๕๖๕	๗,๒๔๙	๑๓๑,๙๑๑.๐๗
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	๓๓	๗๘๙,๒๕๗,๔๑๕	๔,๒๔๘	๔,๑๓๒.๙๗
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๓๐	๕,๐๓๒,๒๙๔,๕๖๔	๒,๗๓๘	๒๒,๗๘๐.๓๙
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๗๙	๔,๕๐๙,๑๒๗,๓๒๖	๗,๐๑๓	๙๙,๓๙๐.๘๑
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๑๑๕	๒,๒๓๕,๐๔๖,๖๙๙	๔,๖๑๒	๒๙,๕๖๗.๓๗

อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๙๓	๕,๗๘๔,๓๙๖,๐๘๓	๔,๘๕๗	๓๑๑,๓๑๗.๐๖
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	๕๕	๒,๒๓๔,๓๔๙,๑๒๗	๑,๙๙๘	๑๑,๗๔๒.๙๔
อุตสาหกรรมเคมี	๒๐๒	๓๙,๒๒๐,๙๕๘,๐๔๔	๙,๙๐๙	๒๔๓,๓๓๔.๙๔
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๒๕	๑,๕๒๓,๗๑๘,๐๑๕	๘๓๓	๓๓,๘๑๗.๙๖
อุตสาหกรรมยาง	๓๘	๙,๖๓๔,๗๑๗,๐๖๖	๕,๓๐๕	๑๕๖,๐๖๘.๘๗
อุตสาหกรรมพลาสติก	๒๕๖	๑๕,๖๑๔,๐๔๖,๒๓๙	๑๒,๖๓๙	๑๙๕,๔๓๕.๓๗
อุตสาหกรรมโลหะ	๑๘๕	๑๐,๑๐๓,๙๖๓,๐๓๑	๘,๖๓๑	๑๔๘,๙๑๐.๘๑
อุตสาหกรรมโลหะ	๒๘	๑๖,๓๐๕,๐๖๔,๕๕๕	๗,๓๒๕	๑๕๖,๖๖๕.๔๗
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๕๐๒	๓๕,๓๘๔,๗๕๒,๒๖๙	๒๑,๗๐๘	๒๗๒,๔๒๒.๙๙
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	๒๓๔	๔๒,๘๙๙,๐๐๘,๓๑๑	๒๖,๔๖๘	๒๑๐,๒๒๓.๙๗
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	๒๑๐	๑๐๔,๓๓๘,๐๘๗,๐๒๙	๘๘,๑๗๙	๕๐๘,๒๖๗.๒๖
อุตสาหกรรมขนส่ง	๒๖๗	๑๓,๕๐๔,๘๘๔,๕๓๐	๑๓,๖๖๒	๑๒๗,๗๙๕.๑๔
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๓๕๒	๒๓,๑๐๓,๐๙๐,๒๕๗	๒๑,๗๐๙	๑๘๑,๐๑๙.๙๒
รวม	๓,๒๒๑	๓๗๗,๙๙๙,๙๑๕,๗๒๕	๒๗๙,๖๖๗	๓,๖๐๔,๘๑๒.๔๗

๒. สภาพการณ์ด้านอุตสาหกรรม ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตทั้งสิ้น ๓,๒๑๘ โรงงาน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๑ มีเงินทุน ๓.๗๗๙ แสนล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๗๙ และจำนวนแรงงาน ๒๘๐,๒๗๘ คน ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๑.๘๖

ตารางที่ ๒๑: แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาต(เปรียบเทียบปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕)

รายการ	หน่วย	ปี ๒๕๕๔ พ.ย.	ปี ๒๕๕๕ พ.ย.
โรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น			
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	โรง	๓,๑๐๐	๓,๒๑๘
Δ%	ร้อยละ	๔.๖๙	๓.๘๑
เงินทุน	แสนล้านบาท	๓.๘๐๙	๓.๗๗๙
Δ%	ร้อยละ	๔.๙๐	- ๐.๗๙
จำนวนแรงงาน	คน	๒๘๕,๕๘๗	๒๘๐,๒๗๘
Δ%	ร้อยละ	๓.๙๑	- ๑.๘๖
โรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ (๑ ม.ค. - ๓๐ พ.ย.)			
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	โรง	๑๕๕	๑๗๐
Δ%	ร้อยละ	- ๐.๖๔	๙.๖๘
เงินทุน	แสนล้านบาท	๑๐.๒๔๒	๕.๙๙๔
Δ%	ร้อยละ	๓๕.๙๔	- ๔๑.๔๘
จำนวนแรงงาน	คน	๖,๘๓๒	๖,๙๗๙
Δ%	ร้อยละ	- ๘.๐๖	๒.๑๕
โรงงานที่ได้รับอนุญาตขยายโรงงาน (๑ ม.ค. - ๓๐ พ.ย.)			
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	โรง	๓๗	๙

Δ%	ร้อยละ	- ๑๕.๙๑	- ๗๕.๖๘
เงินทุน	แสนล้านบาท	๗.๒๔๑	๐.๖๘๐
Δ%	ร้อยละ	- ๙.๑๑	- ๙๐.๖๑
จำนวนแรงงาน	คน	๔,๘๖๔	๒๑๕
Δ%	ร้อยละ	๔๙๔.๖๒	- ๙๕.๕๘
โรงงานที่เลิกกิจการ (๑ ม.ค. - ๓๐ พ.ย.)			
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	โรง	๒๘	๕๕
Δ%	ร้อยละ	- ๔๕.๑๐	๙๖.๔๓
เงินทุน	แสนล้านบาท	๐.๙๐๔	๘.๓๕๓
Δ%	ร้อยละ	- ๗๗.๒๘	๘๒๔.๐๐
จำนวนแรงงาน	คน	๑,๓๔๕	๕,๓๘๗
Δ%	ร้อยละ	- ๗๑.๗๐	๓๐๐.๕๒

หมายเหตุ ตุลาคม/พฤศจิกายน/ธันวาคม ๒๕๕๔ เกิดมหาอุทกภัยใหญ่ ทำให้มีผลกับการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๒๒: ข้อมูลสถิติจำนวนโรงงานสะสม ณ สิ้นปี ปีพ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๕๕ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕)

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(บาท)	จำนวนคนงาน
๒๕๔๖	๒,๐๕๘	๑๗๒,๓๒๖,๔๗๙,๐๗๖	๑๙๖,๓๔๕
๒๕๔๗	๒,๑๖๙	๑๙๑,๐๔๑,๖๑๐,๖๗๘	๒๑๓,๗๕๗
๒๕๔๘	๒,๓๕๐	๒๑๒,๔๖๓,๕๖๙,๒๒๙	๒๖๐,๒๒๔
๒๕๔๙	๒,๕๓๙	๒๕๓,๑๗๔,๑๕๑,๕๘๗	๒๗๖,๖๗๔
๒๕๕๐	๒,๖๘๓	๒๙๐,๙๘๒,๗๒๑,๒๐๒	๒๘๒,๓๗๘
๒๕๕๑	๒,๘๐๐	๓๑๔,๖๔๒,๕๔๑,๐๒๔	๒๘๕,๙๔๗

๒๕๕๒	๒,๘๕๔	๓๕๒,๐๙๑,๔๓๙,๓๐๗	๒๗๕,๙๐๕
๒๕๕๓	๒,๙๗๐	๓๖๓,๙๖๓,๖๑๒,๔๕๗	๒๗๔,๔๕๖
๒๕๕๔	๓,๑๐๔	๓๗๙,๙๕๑,๔๗๘,๑๗๒	๒๘๖,๐๐๖
๒๕๕๕	๓,๒๒๑	๓๗๗,๙๙๙,๙๑๕,๗๒๕	๒๗๙,๖๖๗

ตารางที่ ๒๓: แสดงกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ปีพ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๕๕ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕)

ปี พ.ศ.	จำนวน(ราย)	เงินลงทุน(ล้านบาท)	แรงงาน(คน)
๒๕๔๖	๓๒	๒๐,๗๘๔.๒๓	๑๐,๕๒๖
๒๕๔๗	๖๖	๒๒,๙๑๘.๑๕	๒๐,๐๐๔
๒๕๔๘	๕๒	๘,๔๓๓.๐๐	๑๑,๓๒๙
๒๕๔๙	๖๕	๑๘,๐๕๘.๖๗	๑๔,๖๙๔
๒๕๕๐	๖๐	๓๔,๘๖๗.๗๕	๒๑,๕๒๔
๒๕๕๑	๔๓	๑๘,๖๕๗.๙๘	๓๕,๙๕๐
๒๕๕๒	๖๑	๑๘,๕๑๐.๓๖	๙,๗๓๑
๒๕๕๓	๘๙	๓๔,๘๖๗.๒๖	๓๐,๑๘๘
๒๕๕๔	๘๐	๑๓,๑๙๑.๓๐	๗,๗๐๐
๒๕๕๕	๙๕	๔๗,๖๓๘.๔๐	๑๘,๔๙๒

ผลผลิตการส่งออกจังหวัดปทุมธานี

เนื่องจากการสำรวจข้อมูลส่งออกของผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี ปรากฏว่ามี การตอบแบบสำรวจค่อนข้างน้อยมากจึงไม่สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณาได้

๒.๑๖ สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีมีประชากรผู้ที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน ๔๗๗,๑๒๑ คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน ๒๕๒,๙๔๕ คน เพศหญิง จำนวน ๒๒๔,๑๗๖ คน ในจำนวนนี้เป็นผู้มีงานทำ ๔๒๗,๖๓๗ คน ผู้ว่างงาน ๙,๔๘๔ คน ภาพการณ์ทำงานของประชากรในจังหวัดปทุมธานี แยกออกได้เป็นผู้มีงานทำในภาคการเกษตร ๖๒,๘๓๙ คน หรือร้อยละ ๑๓.๔๔ และผู้มีงานทำนอกภาคการเกษตรจำนวน ๔๐๔,๗๙๘ คน หรือร้อยละ ๘๖.๕๖ โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคการเกษตรจะทำงานอยู่ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด มีจำนวน ๒๘๗,๙๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือบริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจมีจำนวน ๓๗,๖๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๒๙ การขายส่ง การขายปลีก การบริการ มีจำนวน ๓๓,๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๙ ตามลำดับ โดยจังหวัดปทุมธานีมีผู้ว่างงานประมาณ ๙,๔๘๔ คน อัตราว่างงานคิดเป็นร้อยละ ๒.๐

ข้อมูลสถานประกอบการ จังหวัดปทุมธานีมีสถานประกอบการทั้งสิ้น ๑๐,๘๖๔ แห่ง จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ดังตาราง

ตารางที่ ๒๔ : แสดงข้อมูลสถานประกอบการจังหวัดปทุมธานี

ขนาดจำนวนลูกจ้าง	จำนวนแห่ง
๑-๙	๖,๔๘๐
๑๐-๔๙	๓,๖๗๒
๕๐-๙๙	๒๙๓
๑๐๐-๙๙๙	๕๔๑
๑,๐๐๐ ขึ้นไป	๕๖

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน: กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ตารางที่ ๒๕ : แสดงจำนวนสถานประกอบกิจการและลูกจ้างในข่ายความคุ้มครองแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	แห่ง	ชาย	หญิง	เด็ก	รวม
๑	การเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๔๙	๔๑๗	๓๕๑	-	๗๖๘
๒	การประมง	๔	๒๑	๔	-	๒๕
๓	การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๑๘	๒๒๖	๑๒๐	๒	๓๔๘
๔	การอุตสาหกรรม (การผลิต)	๔,๒๕๐	๑๒๕,๙๘๘	๑๕๙,๙๐๑	๒,๐๕๔	๒๘๗,๙๔๓
๕	การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๓๖	๗๖๕	๔๒๔	-	๑,๑๘๙
๖	การก่อสร้าง	๓๘๙	๖,๖๘๖	๓,๒๑๕	๒๐	๙,๙๒๑
๗	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	๑,๙๖๖	๑๘,๗๖๐	๑๔,๓๒๑	๗๑	๓๓,๑๕๒
๘	โรงแรม และภัตตาคาร	๓๐๕	๒,๑๕๓	๓,๐๘๐	๓๘	๕,๒๗๑
๙	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และคมนาคม	๒๘๒	๗,๕๘๖	๒,๕๔๗	-	๑๐,๑๓๓
๑๐	ตัวกลางทางการเงิน	๑๘๓	๘๘๙	๑,๑๔๐	-	๒,๐๒๙
๑๑	บริการด้านธุรกิจสหกรณ์การให้เช่าและบริการด้านธุรกิจ	๓,๐๔๕	๒๐,๐๘๒	๑๗,๕๒๕	๑๙	๓๗,๖๒๖
๑๒	การบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	-	-	-	-	-
๑๓	การศึกษา	๔๙	๑,๖๘๓	๑,๖๓๑	-	๓,๓๑๔
๑๔	การบริการสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์	๑๐๗	๗๒๑	๒,๓๙๗	๕๐๓	๓,๖๒๑
๑๕	การบริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล	๓๘๓	๔,๙๖๑	๕,๒๘๑	๕	๑๐,๒๔๗
๑๖	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒	-	๔	-	๔
	รวมทั้งสิ้น	๑๑,๐๗๗	๑๙๐,๙๓๘	๒๑๑,๙๔๑	๒,๗๑๒	๔๐๕,๕๙๑

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดปทุมธานี: กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๒.๑๗ ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดปทุมธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจุดเด่นในเรื่องอาหารการกิน รวมถึงธรรมชาติและชุมชนริมน้ำ วิถีชีวิตวัฒนธรรมชาวไทยเชื้อสายมอญที่น่าสนใจ รวมทั้งยังรักษาเอกลักษณ์การเป็นเมืองการเกษตรควบคู่กับความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมและการบริการไว้ได้ จังหวัดปทุมธานี มีความหลากหลายทั้งทางด้านประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน โดยเฉพาะถึงการท่องเที่ยวภายในจังหวัดปทุมธานี มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน และ ๒ ฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นวัดต่างๆ มากมาย เช่น วัดหงส์ ปทุมมาวาส วัดศาลเจ้า วัดไผ่ล้อม ฯลฯ ซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี อีกทั้ง ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมทำให้การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะในจังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหลายแห่ง ทำให้มีการเข้ามาทำงานในจังหวัดปทุมธานีเป็นจำนวนมาก

แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของจังหวัดปทุมธานีได้แก่วัดเจติยทอง วัดศาลเจ้า วัดไผ่ล้อม รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นการท่องเที่ยวแบบเรียนรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติและหออัครศิลป์ สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รวมถึงศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษารังสิต สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับภาพลักษณ์ซึ่งเป็นที่รู้จักของจังหวัดปทุมธานีนอกจากดอกบัวแล้วคือ “ตุ่มสามโคก” ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ของสามโคก

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่จะเป็นแบบไปเช้า เย็นกลับ ซึ่งจากสถิติที่กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวบรวมพบว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๘๗๙.๙๖ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๙๑๖.๙๑ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๗๖๑.๗๘ ล้านบาท ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๙๐๗.๗๔ ล้านบาท

แนวโน้มการท่องเที่ยวจังหวัดปทุมธานี

๑. กระแสตื่นตัวจากภาวะโลกร้อนทำให้นักท่องเที่ยวสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น
๒. จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้จังหวัดใหญ่หลายจังหวัดรวมทั้งมีการคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงในทุกภูมิภาค เป็นปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานี
๓. การเติบโตของการท่องเที่ยวเฉพาะทาง เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวิชาการ ประเภทพิพิธภัณฑ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการเกษตรสมัยใหม่มีแนวโน้มสูงขึ้น
๔. แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้ที่สนใจสิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์ และการประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยการพาครอบครัว และกลุ่มเพื่อนมารับประทานอาหารหรือสังสรรค์
๕. จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำไหลผ่าน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของชุมชนริมแม่น้ำ เป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวประเภทล่องเรือและทางน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๒.๑๘ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑๘.๑ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดปทุมธานี ไม่มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีเพียงเขตห้ามล่าสัตว์ป่าวัดไผ่ล้อมและวัดอัมพวราราม สังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยได้รับการประกาศเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมาครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ ๗๔ ไร่ นอกจากนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี ยังมีหน้าที่กำกับ ดูแล การอนุญาตให้ทำอุตสาหกรรมไม้ และของป่าหวงห้าม ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑. โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จำนวน ๑๒ ราย
๒. โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร (โรงเลื่อยจักร) จำนวน ๑๑ ราย

๓. โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม	จำนวน ๑๖๙	ราย
๔. โรงค้าไม้แปรรูป	จำนวน ๑๐๕	ราย
๕. สถานที่ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์	จำนวน ๑๒๐	ราย
๖. ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม	จำนวน ๕	ราย
ผู้ประกอบการรวมทั้งหมด ๔๒๒ คน		

สำหรับในส่วนการปฏิบัติการป้องกันการลักลอบทำไม้พยาง หรือไม่มีค่าทางเศรษฐกิจที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายเข้าในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ได้เตรียมป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย โดยได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานแก้ไขปัญหาลักลอบตัดไม้พยาง ตั้งอยู่ ณ สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ (อุบลราชธานี) ในส่วนของกรมป่าไม้ มีศูนย์ประสานงานป่าไม้ปทุมธานี สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (สระบุรี)

ทรัพยากรน้ำ

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี มีหน้าที่กำกับ ดูแลการประกอบกิจการน้ำบาดาล ซึ่งในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน ๕๕๓ บ่อ แบ่งออกเป็นประเภท

- ธุรกิจ (อุตสาหกรรม)	จำนวน	๓๑๕	บ่อ
- ธุรกิจ (บริการ)	จำนวน	๕๒	บ่อ
- ธุรกิจ (การค้า)	จำนวน	๓๔	บ่อ
- อุปโภคบริโภค	จำนวน	๑๓๙	บ่อ
- เกษตรกรรม	จำนวน	๑๓	บ่อ

ปริมาณน้ำตามที่กำหนดในใบอนุญาต ๑๐๔,๗๙๘ ลูกบาศก์เมตร/วัน

ส่วนที่ ๓ ปัญหาสำคัญของจังหวัด และแนวทางแก้ไข

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม จากเดิมที่เป็นสังคมชนบทกลายเป็นสังคมเมืองและมีการเปลี่ยนแปลงการผลิตจากภาคเกษตรกรรมเป็นการผลิตในภาคอุตสาหกรรม สภาพการณ์ดังกล่าว ทำให้จังหวัดปทุมธานีเป็นแหล่งรองรับการเข้ามาหางานทำจากคนในทุกรัฐภาคของประเทศ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาหางานทำ นอกจากนี้การที่จังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาทั้งในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาหลายแห่งทำให้มีเยาวชนเข้ามาศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจังหวัดปทุมธานีจึงเป็นแหล่งรองรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าว อาทิเช่น ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและการที่จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดปริมณฑล ซึ่งอยู่ใกล้ความเจริญจึงทำให้เกิดการเรียกร้องต้องการในการรับบริการและแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนจากส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูง จากสภาพปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว สามารถจำแนกปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดปทุมธานี ได้ดังนี้

๓.๑ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จังหวัดปทุมธานีมีคติประเพณีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงชันเป็นระยะ มีสาเหตุจากการ ที่มีจำนวนประชากรในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากประชาชนต่างท้องถิ่นต่างเข้ามาทำงานตามสถานประกอบการต่าง ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โครงการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร และห้างสรรพสินค้า รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาในเขตจังหวัด โดยที่ปัญหาอาชญากรรมที่ประกอบด้วยเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ มั่วสุม ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรืออาชญากรรมรุนแรง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในแง่ความรุนแรงและปริมาณ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าเด็กและเยาวชนไทยมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่นำไปสู่อาชญากรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมที่มีการเผยแพร่ทางสื่อที่ไร้พรมแดน และจากการที่ค่าครองชีพสูงขึ้น การใช้จ่ายจนเกินตัว นับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลบางกลุ่มจึงทำให้มีการก่ออาชญากรรมในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน สำหรับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนเมือง จะเกิดปัญหาในชุมชนแออัดเพราะสถานที่ดังกล่าวมีบุคคลหลายประเภทซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าออกชุมชนได้ตลอดเวลา เป็นแหล่งรวมบุคคลประเภทติดยาเสพติด คนจรจัดที่ยากต่อการควบคุม

๓.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

สภาพปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ในปัจจุบันนี้พบว่าเป็นทั้งพื้นที่ค้า และพื้นที่แพร่ระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอำเภอสำคัญ อ.ธัญบุรี อ.คลองหลวง อ.ลำลูกกา อ.เมืองปทุมธานี ด้วยเหตุปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น สภาพพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากส่งผลถึงการอพยพเข้ามาทำงานของแรงงานนอกพื้นที่ และแรงงานต่างด้าว มีตลาดขายส่งสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ (ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง) ซึ่งใน

บางครั้งมีการแอบแฝงชุกซ่อนยาเสพติดยากต่อการตรวจค้นจับกุมของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวมของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะจังหวัดปทุมธานีที่มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา มากที่สุดในประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ จากข้อมูลการจับกุม และข้อมูลการบำบัดรักษา พบว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีแนวโน้มกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น ได้แก่ ผู้พันโทษ ผู้ที่ได้รับการประกันชั่วคราว ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษา ผู้ว่างงาน และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้ พบว่าเครือข่ายการค้าบริเวณแนวชายแดนที่มีบทบาทสำคัญต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่มาจาก ๓ กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มการค้าทางภาคเหนือที่มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณแนวชายแดนไทย-พม่า เช่นในพื้นที่ อ.แม่สาย จ.เชียงราย อ.พบพระ จังหวัดตาก เป็นต้น กลุ่มการค้าทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณชายแดนไทย-ลาว และกลุ่มการค้าทางภาคตะวันออก มีการลักลอบนำเข้าจากบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา

สภาพปัญหาเสพติด

ด้านการผลิต ไม่พบการผลิตในพื้นที่

รูปแบบและวิธีการชุกซ่อน

ส่วนใหญ่จะชุกซ่อนมาในกระเป๋าเดินทางปะปนมากับผู้โดยสาร หรือสินค้าทางการเกษตร กล่องผลิตภัณฑ์ สินค้าที่มีการดัดแปลง ยานพาหนะที่มีการดัดแปลงเพื่อเก็บของ นอกจากนี้ยังพบว่า มีการชุกซ่อนไว้ตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น พันติดกับตัว ต้นขาหรือน่อง

เส้นทางการลำเลียง

จากข้อมูลการจับกุมคดีที่น่าสนใจพบว่ามีเส้นทางการลำเลียงสำคัญ ดังนี้

- ๑) เส้นทางหลัก
 - ๑.๑ จากภาคเหนือ โดยใช้ถนนสายเอเชียต่อเนื่องเส้นทางพหลโยธิน
 - ๑.๒ จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้เส้นทางถนนมิตรภาพ-พหลโยธิน
- ๒) เส้นทางรอง
 - ๒.๑ ถนนสายวงแหวนรอบนอก

สถานการณ์ด้านการค้า

การค้ารายย่อย รูปแบบการค้า ส่วนใหญ่จะเช่าหอพักซึ่งมีจำนวนมากเป็นที่เก็บพัก หรือชุกซ่อนยาเสพติด โดยจะเช่าอยู่ประมาณ ๑-๒ เดือน แล้วจะย้ายไปเช่าที่ใหม่ ผู้ค้าบางคนจะเช่าหอพักเป็นรายวัน ในส่วนของการจ่ายเงินค่ายาบ้า ถ้าเป็นลูกค้าขาประจำจะเป็นลักษณะของการให้เครดิตไปก่อน เมื่อขายได้จึงจะ

มีการจ่ายเงินให้ แต่ถ้าไม่ใช่ขอประจำการจ่ายค่ายาบ้า จะจ่ายเป็นเงินสดสูงละ ๒๐,๐๐๐ - ๒๕,๐๐๐ บาท ขายปลีก ๑๕๐-๓๕๐ บาท

การค้าส่ง มีลักษณะเหมือนเดิม กล่าวคือ นักค้าในพื้นที่เครือข่ายขายส่งจากชายแดน จัดหายาบ้าได้ตามสั่ง ซึ่งปกติจะจำหน่ายให้กับลูกค้าประจำส่วนผู้ซื้อรายอื่นที่ไม่ใช่เครือข่ายผู้ค้า จะเพิ่มความระมัดระวังในการขายมากขึ้น ในการติดต่อซื้อ-ขาย ใช้โทรศัพท์มือถือและชำระเงินโดยเงินสด แบบยื่นหมยยื่นแมว หรือการโอนผ่านบัญชีธนาคาร โดยผู้ซื้อจะต้องจ่ายเงินก่อนแล้ว จึงกำหนดสถานที่ส่งมอบยาเสพติด ซึ่งในการส่งมอบนั้นผู้ค้าจะจ้างผู้ลำเลียงอีกต่อหนึ่งในการส่งมอบยาเสพติด ราคายาบ้าซื้อมาในราคามัดละ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑๒๐,๐๐๐ บาท จำมาจำหน่าย ขายส่งมัดละ ๑๖๐,๐๐๐ - ๑๘๐,๐๐๐ บาท

แนวโน้มการแพร่ระบาด

จังหวัดปทุมธานีจัดอยู่ในเขตปริมณฑล ซึ่งมีโรงงาน สถานประกอบการ สถานศึกษา หอพัก บ้านเช่า และชุมชนแออัดอยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ จึงมีแรงงานทั้งที่เป็นคนไทยและต่างด้าว อพยพเข้ามาใช้แรงงานจำนวนมาก อีกทั้งนักศึกษาระดับอุดมศึกษาประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ คน ซึ่งพักอาศัยอยู่ในอำเภอคลองหลวง และธัญบุรี ด้วยสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว ส่งผลให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานผู้ว่างงาน และนักเรียน/นักศึกษาบางส่วน

แหล่งแพร่ระบาด

สถานการณ์ของจังหวัดปทุมธานีเป็นพื้นที่ลำเลียงของยาเสพติด การค้ายังคงมีกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ โดยอำเภอหนองเสือ สามโคก **อยู่ในระดับบางเบา** อำเภอลาดหลุมแก้วอยู่ใน**ระดับปานกลาง** อำเภอคลองหลวง ธัญบุรี ลำลูกกา เมืองปทุมธานี อยู่ใน**ระดับรุนแรง**

๓.๓ ปัญหาแรงงานต่างด้าว

เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีเป็นที่ตั้งของตลาดขายส่งสินค้าทางการเกษตรขนาดใหญ่ และโครงการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร จึงมีความต้องการแรงงานไร้ฝีมือเป็นจำนวนมาก ประชากรวัยแรงงานมักไม่ประสงค์ที่จะทำงานในภาคการผลิตและการก่อสร้าง เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูงจึงเลือกทำงานที่สอดคล้องกับวุฒิการศึกษาของตน การขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือดังกล่าวทำให้เจ้าของกิจการจ้างแรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา เนื่องจากไม่สามารถหาแรงงานคนไทยมารองรับงานในประเภทดังกล่าวได้ และแรงงานต่างด้าวมักมีค่าจ้างแรงงานต่ำเป็นการลดต้นทุนในการผลิต จากปัจจัยข้างต้นทำให้นายจ้างชาวไทยนิยมจ้างแรงงานต่างด้าวเข้าทำงานรับจ้างใช้แรงงานในตลาดสดขนาดใหญ่ เป็นผู้ใช้แรงงานในโครงการก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งจ้างเป็นผู้รับใช้ในบ้านเรือน โดยมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานจากการสำรวจในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑๓, ๓๑๗ คน สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีการขึ้นทะเบียนคาดว่าจะมีจำนวนนับพันคน (ขณะนี้อยู่ในระหว่างการตรวจสอบของคณะทำงาน) แรงงานต่างด้าวเหล่านี้มักอาศัยอยู่รวมกันตาม

หอพักราคาถูกใกล้กับสถานที่ทำงาน เช่น ตามเขตพื้นที่การก่อสร้างต่าง ๆ ตลาดสดขนาดใหญ่ และเป็นผู้ใช้ในบ้านเรือน สำหรับแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้มีการขึ้นทะเบียนทำให้ยากต่อการควบคุมและดูแล ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่ติดตัวมากับแรงงานต่างด้าว รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่เป็นบุตรของแรงงานต่างด้าวเอง

๓.๔ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๑ ปัญหาคุณภาพน้ำของจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี มีการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเส้นทางคมนาคม ทำให้มีโครงการบ้านจัดสรรเกิดขึ้นหลายร้อยโครงการรวมทั้งการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมที่มีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่จังหวัด ซึ่งต่างก็เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดน้ำเสียด้วยกันทั้งสิ้น มลพิษทางน้ำที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดมลพิษเหล่านี้บางส่วนได้รับการบำบัดจนได้มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้ง และบางส่วนก็ไม่ได้รับการบำบัดก่อนระบายน้ำทิ้งลงสู่ แหล่งรองรับน้ำ จึงส่งผลกระทบต่อคุณภาพในแหล่งรองรับน้ำต่าง ๆ ของจังหวัดปทุมธานี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่น้ำเจ้าพระยา และคลองสาขาต่าง ๆ มีคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี จากผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน (แม่น้ำเจ้าพระยา) ในเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๐ พบว่า คุณภาพน้ำที่ตรวจวัดบริเวณจุดน้ำดิบเพื่อการประปาสำแล โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ มีค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (DO) เท่ากับ ๒.๖ mg/L ปริมาณความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) มีค่า ๑.๐ mg/L คุณภาพน้ำจัดอยู่ในแหล่งน้ำประเภทที่ ๔ คือ เสื่อมโทรม (สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค โดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติ และผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำเป็นพิเศษก่อนและการอุตสาหกรรม)

ส่วนการจัดการน้ำเสียของจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ปัจจุบันเทศบาลที่มีระบบรวบรวมบำบัดน้ำเสีย คือ เทศบาลเมืองปทุมธานี ใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge, AS)

๓.๔.๒ ปัญหาขยะมูลฝอย

สถานการณ์ในปัจจุบันจังหวัดปทุมธานี มีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ ๑,๒๓๓.๗๓ - ๑,๒๗๔.๗๓ ตัน/วัน ซึ่งได้มีการดำเนินการกำจัดนอกเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ประมาณ ๓๑๘ - ๓๒๔ ตัน/วัน และในเขตพื้นที่ประมาณ ๗๔๒ - ๗๗๑ ตัน/วัน วิธีการกำจัดส่วนใหญ่จะใช้วิธีฝังกลบ (ข้อมูลปริมาณการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม ๒๕๕๐) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี เป็นแบบฝังกลบที่มีการออกแบบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล มีอยู่ ๒ แห่ง คือ

แห่งที่ ๑ คือ บ่อขยะแบบฝังกลบของเทศบาลเมืองคูคต ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔ ต.บึงทองหลาง อ.ลำลูกกา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๓๐ ไร่ ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมที่ ๑ แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้มีการคัดค้านจากประชาชนบริเวณใกล้เคียง จึงไม่สามารถเปิดใช้ได้

แห่งที่ ๒ คือ บ่อขยะแบบฝังกลบของเทศบาลเมืองปทุมธานี ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ ต.บ่อเงิน อ.ลาดหลุมแก้ว มีเนื้อที่ในขณะนั้นประมาณ ๑๑๘ ไร่ (เทศบาลเมืองปทุมธานี ได้จัดซื้อขึ้นอีกประมาณ ๑๒๐ ไร่ ปัจจุบันจึงมีเนื้อที่ประมาณ ๒๓๘ ไร่) ได้เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยวางแผนรองรับขยะมูลฝอยจากพื้นที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา คือ อ.เมือง อ.สามโคก และ อ.ลาดหลุมแก้ว แต่เนื่องจากเป็นบ่อขยะแบบฝังกลบที่มีการดำเนินการอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เพียงแห่งเดียวในขณะนั้น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากนำขยะมากำจัด จึงเกินขีดความสามารถที่จะให้บริการฝังกลบต่อวันได้ และถูกร้องเรียนคัดค้านจากประชาชน และไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ในที่สุด โดยในขณะนี้จังหวัดปทุมธานีแก้ปัญหาโดยการนำขยะไปกำจัดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๓.๔.๓ คุณภาพอากาศและเสียง

เนื่องจากจังหวัดปทุมธานี เป็นเมืองอุตสาหกรรมและยังเป็นเมืองที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจากกรุงเทพมหานคร จึงทำให้มีสถานประกอบการเป็นจำนวนมาก โดยกรมควบคุมมลพิษได้ทำการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อเฝ้าระวังตรวจสอบคุณภาพอากาศ จากข้อมูลผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ประจำปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ พบว่า ดัชนีคุณภาพอากาศของสถานีตรวจวัดมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต คุณภาพอากาศมีค่าอยู่ในระดับปานกลางยังไม่ มีผลต่อสุขภาพ อย่างไรก็ตามผลการตรวจวัดบางวันพบว่า ค่าดัชนีคุณภาพอากาศมีค่าที่เกินมาตรฐาน ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพ แต่เป็นเพียงบางวันเท่านั้น

สำหรับปัญหามลพิษทางเสียงในจังหวัดปทุมธานี แบ่งตามแหล่งกำเนิดมลพิษเป็น ๒ประเภท คือ โรงงานอุตสาหกรรมและยานพาหนะ ซึ่งผลการตรวจวัดเสียง เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ บริเวณใกล้โรงงานอุตสาหกรรมบริษัท อายิโนะโมะ-โตะ จำกัด จังหวัดปทุมธานี พบว่า ค่าระดับเสียงสูงสุด และระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๕ ปัญหาสังคมในจังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทั้งการเป็นศูนย์กลางการศึกษา และเมืองแห่งโรงงานอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของชุมชนบริเวณรอบสถานศึกษาและสถานประกอบการ จากปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้สภาพสังคมของจังหวัดปทุมธานี เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีการเคลื่อนย้ายของประชากรเป็นจำนวนมาก เป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการที่เห็นแก่ได้ใช้โอกาสดังกล่าวในการมอมเมาเยาวชน ก่อให้เกิดปัญหาการมั่วสุมภายในหอพักที่อาจชักนำไปสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การล่อลวงละเมิดทางเพศ และอบายมุขอื่น ๆ ปัญหาการจำหน่ายบุหรี่ยาเสพติด

ให้กับเด็กและเยาวชน ปัญหาการเปิดเกินเวลาและอนุญาตให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการของสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ ร้านอาหารโอเค และร้านจำหน่ายเหล้าป่น ปัญหาการเปิดร้านอินเทอร์เน็ตและร้านเกมส์เกินเวลาและปล่อยให้นักเรียนเข้ามาใช้บริการ ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีมาตรการในการดำเนินการเชิงป้องกันและปราบปรามมิให้มีการมั่วสุม หรือเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและอบายมุขอื่น ๆ ทั้งการจัดระเบียบหอพัก การจัดระเบียบร้านค้า การจัดระเบียบการเปิดและปิดร้านอินเทอร์เน็ตและร้านเกมส์ การจัดจำหน่ายสุราและบุหรี่ โดยมุ่งเน้นสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเยาวชน นักศึกษารวมทั้งประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดปทุมธานี

สถานการณ์ปัญหาสังคมจังหวัดปทุมธานี ปี 2554

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี ได้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี 2554 ตามแบบรายงานสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่น ปี 2554 (อปท. 1) จำนวน 58 แห่ง จากจำนวน อปท. ทั้งหมด 64 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 90.62 ซึ่งมีจำนวนประชากรชายและหญิง รวมจำนวน 849,222 คน เป็นชาย 406,731 คน หญิงจำนวน 442,491 คน จำนวนครัวเรือนในท้องถิ่น 499,952 ครัวเรือน ประกอบด้วย ปัญหาเชิงประเด็นสังคมและปัญหาสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปัญหาในระดับท้องถิ่นเป็นภาพรวมของจังหวัดได้ดังนี้.-

1. ปัญหาเชิงประเด็นสังคม

สรุปปัญหาเชิงประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	5,276	23.30
2. ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย	4,662	20.59
3. ปัญหาด้านการศึกษา	420	1.85
4. ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	4,735	20.91
5. ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	7,076	31.25
6. ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม	475	2.10
รวม	22,644	100.00

2

1.1 **ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม** การขาดที่อยู่อาศัยที่ดีมีความมั่นคง และการได้รับสาธารณูปโภคที่เหมาะสมในเขตการปกครองของ อปท. มีระดับปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนี้

ปัญหาเชิงประเด็นสังคม	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ครอบครัวที่อาศัยในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมและสมควรได้รับความช่วยเหลือ	434	ครอบครัว	8.23

2. คริวเรือนที่มีสภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงถาวรและสมควรได้รับความช่วยเหลือ	629	คริวเรือน	11.92
3. ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติในระดับที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	675	ครอบครัว	12.79
4. คริวเรือนที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เช่นอาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะที่ราชพัสดุ ภายในบริเวณวัด ที่เช่า เป็นต้น	3,497	คริวเรือน	66.28
5. อื่น ๆ	41	ครอบครัว	0.78
รวม	5,276		100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า คริวเรือนที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย เช่นอาศัยอยู่ในพื้นที่สาธารณะที่ราชพัสดุ ภายในบริเวณวัด ที่เช่า เป็นต้น มีมากที่สุด รองลงมา คือ ครอบครัวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติในระดับที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน / คริวเรือนที่มีสภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงถาวรและสมควรได้รับความช่วยเหลือ / ครอบครัวที่อาศัยในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมและสมควรได้รับความช่วยเหลือ ตามลำดับ

1.2 ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย จำนวนประชากรในเขตพื้นที่ อปท. ที่มีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยที่สำคัญใน 8 ประการ ดังแสดงในตาราง

ปัญหาด้านสุขภาพ	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ประชาชนที่ติดสุราเรื้อรัง	1,012	คน	21.71
2. ประชาชนที่ติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น	308	คน	6.61
3. ประชาชนที่ติดเชื้อเอดส์ป่วยเป็นโรคเอดส์และสมควรได้รับการช่วยเหลือ (ทั้งที่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว และยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ)	1,425	คน	30.57
4. ประชาชนที่ติดโรคระบาดในรอบปี เช่น โรคไข้เลือดออก โรคหิวทากโรค โรคไข้หวัดนก โรคฉี่หนู เป็นต้น	246	คน	5.28
5. ประชาชนที่เสียชีวิตในรอบปีจากโรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดัน เป็นต้น	812	คน	17.42
6. ประชาชนที่เจ็บป่วยและไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (ไม่รวมคนพิการ)	465	คน	9.97
7. ประชาชนที่มีอาการทางจิต / ประสาท	297	คน	6.37

8. อื่น ๆ	97	คน	2.08
รวม	4,662	คน	100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ประชาชนที่ติดเชื้อเอดส์ป่วยเป็นโรคเอดส์และสมควรได้รับการช่วยเหลือ (ทั้งที่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว และยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ) มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.57 รองลงมา คือ ประชาชนที่ติดสุราเรื้อรัง / ประชาชนที่เสียชีวิตในรอบปีจากโรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดัน เป็นต้น/ ประชาชนที่เจ็บป่วยและไม่สามารถประกอบอาชีพได้ (ไม่รวมคนพิการ) / ประชาชนที่ติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น / ประชาชนที่มีอาการทางจิต, ประสาท / ประชาชนที่ติดโรคระบาดในรอบปี เช่น โรคไข้เลือดออก โรคอหิวาตกโรค โรคไข้หวัดนก โรคฉี่หนู เป็นต้น ตามลำดับ

1.3 ปัญหาทางการศึกษา สภาพของปัญหาทางการศึกษาของประชาชนในเขตพื้นที่ อปท. ของจังหวัดปทุมธานี มีสัดส่วนของปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้

ปัญหาทางการศึกษา	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. เด็กที่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อตามภาคบังคับได้	57	คน	13.57
2. เด็กที่ออกเรียนกลางคันในภาคการศึกษาบังคับ	58	คน	13.81
3. เยาวชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การศึกษาสายอาชีพ แล้วไม่มีงานทำในรอบ 1 ปี ที่จบการศึกษา	285	คน	67.86
4. คนที่จบการศึกษาชั้นประถม แต่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้	20	คน	4.76
รวม	420	คน	100.00

จากตารางแสดงจำนวนประชาชนในพื้นที่ อปท. ในจังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเยาวชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การศึกษาสายอาชีพแล้วไม่มีงานทำในรอบ 1 ปี ที่จบการศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมา คือ เด็กที่ออกเรียนกลางคันในภาคการศึกษาบังคับ / เด็กที่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อตามภาคบังคับได้ ตามลำดับ

1.4 ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้

ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ประชาชนในวัยทำงานที่ไม่มีงานทำหรือไม่ประกอบอาชีพมากกว่า 6 เดือนในรอบ 1 ปี (ไม่นับรวมผู้ที่จบการศึกษาในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)	ชาย 382 คน หญิง 382 คน รวม 764 คน	คน	16.14
๒. ประชาชนที่มีรายได้น้อยขาดแคลนทุนประกอบอาชีพเพื่อยังชีพและสมควรได้รับความช่วยเหลือ	1,327	คน	28.03
3. ประชาชนที่มีรายได้น้อยที่มีหนี้สินและมีปัญหาในการส่งใช้เงินกู้ยืมและสมควรได้รับความช่วยเหลือ	2,644	คน	55.84
รวม	4,735	คน	100.00

ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ ที่สำคัญที่สุด คือ ประชาชนที่มีรายได้น้อยที่มีหนี้สิน และมีปัญหาในการส่งใช้เงินกู้ยืมและสมควรได้รับความช่วยเหลือ คิดเป็นร้อยละ 55.84 รองลงมา คือ ประชาชนที่มีรายได้น้อยขาดแคลนทุนประกอบอาชีพเพื่อยังชีพและสมควรได้รับความช่วยเหลือ และ ประชาชนในวัยทำงานที่ไม่มีงานทำหรือไม่ประกอบอาชีพ มากกว่า 6 เดือนในรอบ 1 ปี (ไม่นับรวมผู้ที่จบการศึกษาในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา) ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 28.03 และ 16.14 ตามลำดับ

1.5 ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ประชาชนถูกทำร้ายทางร่างกายในรอบปีที่ผ่านมา	62	คน	0.88
2. ประชาชนถูกล่วงละเมิดทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา	28	คน	0.40
3. ประชาชนถูกลักทรัพย์/ชิงทรัพย์/ถูกทำลายทรัพย์สินในรอบปีที่ผ่านมา	467	คน	6.60
4. ประชาชนที่ได้รับอุบัติเหตุจากยานพาหนะในรอบปีที่ผ่านมา	746	คน	10.54
5. ประชาชนที่ประสบภัยจากการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา	1,063	คน	15.02
6. ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี (ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์)	4,707	คน	66.52
7. คนสูญหาย/ติดต่оไม่ได้ในรอบปี	3	คน	0.04
8. อื่น ๆ (ระบุ)	0		0.00
รวม	7,076		100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในรอบปีที่ผ่านมา ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในรอบปี (ทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์) มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.52 รองลงมา คือ ประชาชนที่ประสบภัยจากการทำงานในรอบปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 15.02

1.6 ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม ที่ได้ทำการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ มีสัดส่วนที่แตกต่างกัน ดังนี้

ปัญหาด้านวัฒนธรรมและจริยธรรม	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ร้านค้าที่ขายเหล้า/บุหรี่ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และ ศาสนสถาน	173	แห่ง	36.42
2. ร้านสล็อตมาก / ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ตภายในท้องถิ่น	271	แห่ง	57.05
3. กลุ่มเครือข่ายที่ยังมีปัญหาเรื่องความปรองดองและจำเป็นต้องมีการจัดการให้เกิดความสมานฉันท์	30	กลุ่ม	6.32
4. อื่น ๆ (ระบุ)	1		0.21
รวม	475		100.00

โดยส่วนใหญ่ จะพบปัญหาร้านสล็อตมาก / ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ตภายในท้องถิ่น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.05 รองลงมา คือ ร้านค้าที่ขายเหล้า/บุหรี่ อยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และ ศาสนสถาน คิดเป็นร้อยละ 36.42 และปัญหากลุ่มเครือข่ายที่ยังมีปัญหาเรื่องความปรองดองและจำเป็นต้องมีการจัดการให้เกิดความสมานฉันท์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.32

ในภาพรวมในปี 2554 จังหวัดปทุมธานี มีปัญหาเรื่องปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นลำดับที่ 1 คือ ร้อยละ 31.25 ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นอันดับที่ 2 คือ ร้อยละ 23.30 ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 20.91 ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ เป็นลำดับ 4

2. ปัญหาเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา

2.1 ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ 0 - 25 ปี)

ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ 0 - 25 ปี)	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. เด็กขาดผู้อุปการะ (เด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุใด ๆ เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิกการ ทูพพลภาพ เจ็บป่วยเรื้อรัง ยากจนเป็นผู้เยาว์ หย่า ถูกทิ้งร้าง เป็นโรคจิตหรือโรค	177	คน	5.01

ประสาท)			
2. เด็กถูกทอดทิ้ง (เด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้งให้อยู่กับญาติหรือบุคคลอื่น เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา เพื่อน ผู้รับจ้างเลี้ยงเด็ก ฯลฯ โดยพ่อแม่ไม่ให้การเลี้ยงดูเอาใจใส่ในเรื่องอาหาร ที่อยู่ อาศัย เสื้อผ้า ยารักษาโรค การศึกษา หรือการส่งเสียเงินทอง ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็ก)	186	คน	5.27
3. เด็กไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน (เด็กที่ไม่ได้เข้ารับการเตรียมความพร้อมที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือ อื่น ๆ ก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา)	53	คน	1.50
4. เด็กกำพร้า (เด็กที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต)	632	คน	17.90
5. เยาวชนในครอบครัวยากจนที่ไม่มีทุนการศึกษาต่อ	1,010	คน	28.60
6. เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและพบเห็นได้ในที่สาธารณะ			
1) ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และติดสารเสพติด ร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น	853	คน	24.16
2) มั่วสุมและทำความรำคาญให้กับชาวบ้าน	168	คน	4.76
3) ติดเกมส์ และเล่นการพนันต่าง ๆ	143	คน	4.05
4) มีพฤติกรรมทางเพศ	77	คน	2.18
5) อื่น ๆ (ระบุ)	0	คน	0.00
7. เด็กและเยาวชนเร่ร่อน ขอดทาน	2	คน	0.06
8. เด็กและเยาวชนที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน	38	คน	1.08
9. เยาวชนในชุมชนที่เลี้ยงดูบุตรตามลำพัง	19	คน	0.54
10. เด็กและเยาวชนต่างด้าว	173	คน	4.90
11. อื่น ๆ	0	คน	0.00

รวม	3,531	คน	100.00
-----	-------	----	--------

ปัญหาของเด็กและเยาวชนในจังหวัดปทุมธานี ปัญหา คือ อันดับแรก เยาวชนในครอบครัวยากจนที่ไม่มีทุนการศึกษาต่อ คิดเป็น ร้อยละ 28.60 รองลงมา คือ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 24.16 / เด็กกำพร้า (เด็กที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต) เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 17.90

๒.๒ ปัญหาครอบครัว

ปัญหาครอบครัว	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ครอบครัวหย่าร้าง (เลิกกัน/ไม่อยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา)	367	ครอบครัว	65.07
2. ครอบครัวที่กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี	9	ครอบครัว	1.60
3. ครอบครัวที่มีบุตรหลานประพฤติตัวไม่เหมาะสมและพบเห็นในที่สาธารณะ (ประพฤติตัวไม่เหมาะสม)	133	ครอบครัว	23.58
4. ครอบครัวที่ไม่เลี้ยงดูบุพการีตามสภาพที่เหมาะสม (บุพการี หมายถึง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น)	33	ครอบครัว	5.85
5. ครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวประพฤติตัวไม่เหมาะสม	22	ครอบครัว	3.90
รวม	564	ครอบครัว	100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวหย่าร้าง (เลิกกัน/ไม่อยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา) มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 65.07 รองลงมา คือ ครอบครัวที่มีบุตรหลานประพฤติตัวไม่เหมาะสมและพบเห็นในที่สาธารณะ (ประพฤติตัวไม่เหมาะสม) คิดเป็นร้อยละ 23.58 / ครอบครัวที่ไม่เลี้ยงดูบุพการีตามสภาพที่เหมาะสม (บุพการี หมายถึง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น) คิดเป็นร้อยละ 5.85 / ครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวประพฤติตัวไม่เหมาะสม เป็นต้น) คิดเป็นร้อยละ 3.90

๒.๓ ปัญหาสตรี (อายุ 25 – 60 ปี)

ปัญหาครอบครัว	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. สตรีที่ถูกกล่ะเมิดทางเพศ	8	คน	2.96

2. สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ	36	คน	13.33
3. สตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง	226	คน	83.70
4. อื่น ๆ (ระบุ)	0	คน	0.00
รวม	270	คน	100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า สตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.70 รองลงมา คือ สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ คิดเป็นร้อยละ 13.33 และสตรีที่ถูกละเมิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 2.96

๒.๔ ปัญหาผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

ปัญหาผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. ผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้ไปแจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนด (มีเอกสารหลักฐานครบถ้วน)	1,971	คน	61.65
2. ผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และสมควรได้รับความช่วยเหลือ (ผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพังและไม่มีผู้ดูแล)	269	คน	8.41
3. ผู้สูงอายุไม่สามารถเข้าถึงบริการ/กิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอาชีพ สุขภาพ นันทนาการ เป็นต้น	223	คน	6.98
4. ผู้สูงอายุที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ	38	คน	1.19
5. ผู้สูงอายุที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน / ไม่มีบัตรประชาชน	10	คน	0.31
6. ผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน	686	คน	21.46
7. อื่น ๆ (ระบุ)	0	คน	0.00
รวม	3,197	คน	100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้ไปแจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนด (มีเอกสารหลักฐานครบถ้วน) มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.65 รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน คิดเป็นร้อยละ 21.46 และผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และสมควรได้รับความช่วยเหลือ (ผู้สูงอายุที่อยู่ตามลำพังและไม่มีผู้ดูแล) คิดเป็นร้อยละ 8.41

๒.๕ ปัญหาคนพิการ

ปัญหาคนพิการ	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
--------------	-------	----------	--------

1. คนพิการที่ท้องถิ่นสำรวจไว้แล้ว			
1) คนพิการทางการมองเห็น	463	คน	6.57
2) คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย	884	คน	12.54
3) คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว	3,325	คน	47.17
4) คนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม	455	คน	6.45
5) คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ (ปัญญาอ่อน)	960	คน	13.62
6) คนพิการซ้ำซ้อน (มีสภาพความพิการมากกว่า๑ ประเภท)	478	คน	6.78
2. คนพิการที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน	118	คน	1.67
3. คนพิการที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ (ทั้งที่จดทะเบียนแล้ว และยังไม่ได้จดทะเบียน)	360	คน	5.11
4. คนพิการที่ถูกทอดทิ้ง/ไม่ได้รับความเอาใจใส่จากครอบครัว	4	คน	0.06
5. อื่น ๆ (ระบุ)	2	คน	0.03
รวม	7,049	คน	100.00

ปัญหาคนพิการในจังหวัดปทุมธานี ปัญหา คือ อันดับแรก คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว คิดเป็น ร้อยละ 47.17 รองลงมา คือ คนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ (ปัญญาอ่อน) คิดเป็นร้อยละ 13.62 / คนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 12.54

๒.๖ ปัญหาแรงงาน

ปัญหาแรงงาน	จำนวน	หน่วยนับ	ร้อยละ
1. แรงงานต่างด้าวในท้องถิ่นที่จดทะเบียนแล้ว	13,617	คน	70.33
2. แรงงานต่างด้าวในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน	41	คน	0.21
3. ครอบครัวแรงงานต่างด้าวในท้องถิ่น	118	คน	0.61
4. แรงงานไทยที่อพยพมาจากต่างถิ่น	4,935	คน	25.49
5. คนที่ถูกเลิกจ้างและว่างงานไม่มีรายได้	650	คน	3.36
6. อื่น ๆ (ระบุ)	0	คน	0.00
รวม	19,361	คน	100.00

ปัญหาแรงงานในจังหวัดปทุมธานี ปัญหา คือ อันดับแรก แรงงานต่างด้าวในท้องถิ่นที่
จดทะเบียนแล้ว คิดเป็น ร้อยละ 70.33 รองลงมา คือ แรงงานไทยที่อพยพมาจากท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ
25.49/ คนที่ถูกเลิกจ้างและว่างงานไม่มีรายได้ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 3.36

สรุปปัญหาสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา

ปัญหาเชิงประเด็น	จำนวนหน่วย	ร้อยละ
1. ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ 0 – 25 ปี)	3,531	12.61
2. ปัญหาครอบครัว	564	2.01
3. ปัญหาสตรี (อายุ 25 ปีขึ้นไป – 60 ปี)	270	0.96
4. ปัญหาผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	3,197	11.42
5. ปัญหาคนพิการ	7,049	25.18
6. ปัญหาแรงงาน	13,388	47.82
รวม	27,999	100.00

ในภาพรวมในปี 2554 จังหวัดปทุมธานีมีปัญหาแรงงาน เป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ
47.82 ปัญหาคนพิการ เป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 25.18 ปัญหาเด็กและเยาวชน เป็นลำดับที่ 3 คิดเป็น
ร้อยละ 12.61 ปัญหาผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) เป็นลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 11.42 ปัญหาครอบครัว เป็น
ลำดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 2.01 และลำดับสุดท้าย คือ ปัญหาสตรี คิดเป็นร้อยละ 0.96

ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการงานด้านสังคม เพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหาทางสังคมของจังหวัดนั้น ทุกหน่วยงาน
ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรสวัสดิการชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ, เทศบาล, อบต.) ควร
บูรณาการในทุก ๆ มิติ ทั้งการจัดตั้งงบประมาณ การจัดทำแผนงาน/โครงการ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ทั้งนี้เพื่อ
ประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนั้นความร่วมมือร่วมใจจากครอบครัว ชุมชน อาสาสมัคร หน่วยงานทุกหน่วย ๆ
ก็เป็นปัจจัยหลักในการประสบความสำเร็จ ให้ทุกส่วนตระหนักว่าปัญหาทุกปัญหามีความสำคัญ ที่ต้องร่วมมือ
แก้ไข มิใช่เป็นภารกิจของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง การร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการอย่าง
ต่อเนื่อง จะส่งผลให้ปัญหาสังคมลดน้อยลงในอนาคต

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๖

วิสัยทัศน์

“ปทุมธานีเป็นเมืองสะอาดในการเกษตร การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และเป็น
สังคมสันติสุข”

พันธกิจ

๑. บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
๒. บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล
๓. บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของคณะรัฐมนตรี
๔. กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใดๆของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราว แล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง
๕. ประสานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการ และหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนาจังหวัดหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

๖. เสนองบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามโครงการหรือแผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ
๗. ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย
๘. กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การในรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ
๙. บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษให้ข้าราชการในส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมธุรกิจการผลิต และบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ เพิ่มมูลค่าแก่ธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. ปรับระบบการบริหารจัดการไปสู่โรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
๒. สร้างระบบและกลไกในการควบคุมเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์ระดับชุมชน
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. ๒๕๕๓	พ.ศ. ๒๕๕๔	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๓- พ.ศ. ๒๕๕๖	
เพิ่มมูลค่าแก่ ธุรกิจที่มีมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม	๑. จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรมที่มีผล ประเมินที่ผ่านเกณฑ์ การมีธรรมาภิบาล สิ่งแวดล้อมที่ดี	X + ๒ แห่ง	X + ๒ แห่ง	X + ๒ แห่ง	X + ๒ แห่ง	X + ๒ แห่ง	๑. ปรับระบบการ บริหารจัดการไปสู่ โรงงานอุตสาหกรรม สีเขียว (Green - Industry)
							๒. สร้างระบบและกลไก ในการควบคุมเฝ้าระวัง คุณภาพสิ่งแวดล้อม
	๒. ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนาคุณภาพ ด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัด	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	๓. ส่งเสริมธุรกิจ สร้างสรรค์ระดับชุมชน

							๔.ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
--	--	--	--	--	--	--	----------------------------------

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถในการเพิ่มมูลค่าการเกษตรและสินค้าชุมชน

เป้าประสงค์ เพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตรและสินค้าชุมชน

กลยุทธ์

- ๑.) เพิ่มคุณภาพสินค้า
- ๒.) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการกระจายสินค้าและตลาด
- ๓.) เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการและสถาบันเกษตรกร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. ๒๕๕๓	พ.ศ. ๒๕๕๔	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๓-พ.ศ. ๒๕๕๖	
เพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตรและสินค้าชุมชน	๑. ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบมาตรฐาน GAP	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑. เพิ่มคุณภาพสินค้า) ๒.เพิ่มประสิทธิภาพระบบการกระจายสินค้าและตลาด
	๒.ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของจังหวัดที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓.เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการและสถาบันเกษตรกร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนและสังคมแบบบูรณาการ

เป้าประสงค์ สังคมร่มเย็น ประชาชนเป็นสุข ชุมชนเข้มแข็ง

กลยุทธ์

- พัฒนาชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
- เสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีทางสังคม
- ส่งเสริมบริการสาธารณะและเสริมสร้างสุขภาวะเชิงรุก
- สร้างเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อเมื่อนำอยู่

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		พ.ศ. ๒๕๕๓	พ.ศ. ๒๕๕๔	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๓- พ.ศ. ๒๕๕๖	
สังคมร่มเย็น ประชาชนเป็น สุข ชุมชน เข้มแข็ง	๑. ระดับความสำเร็จ ของการแก้ไขปัญหา สังคมและพัฒนา คุณภาพชีวิต	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	ระดับ ๕	๑.พัฒนาชุมชนด้วย กระบวนการมีส่วนร่วม
	๒.ร้อยละของหมู่บ้านที่ ผ่านเกณฑ์การจัดระดับ หมู่บ้านเศรษฐกิจ พอเพียง	๑๒ (๕๒ หมู่บ้าน)	๑๒ (๕๒ หมู่บ้าน)	๑๒ (๕๒ หมู่บ้าน)	๑๒ (๕๒ หมู่บ้าน)	๑๒ (๕๒ หมู่บ้าน)	๒.เสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่ ดีทางสังคม
	๓.ร้อยละของสถานี อนามัยที่ได้รับการ ยกระดับฐานะเป็น โรงพยาบาลส่งเสริม	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓.ส่งเสริมบริการ สาธารณะและ เสริมสร้างสุขภาวะเชิง รุก

	สุขภาพตำบล (รพ.สต.) เพิ่มขึ้นจาปีที่ผ่านมา						
							๔.สร้างเสริม สภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อ เมื่อนำอยู่

สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ จังหวัดปทุมธานี

วิสัยทัศน์ : ปทุมธานีเป็นเมืองสะอาดในการเกษตร การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และเป็นสังคมสันติสุข

ลำดับ ที่	โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็น ยุทธ ศาสตร์	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ สะสม (บาท)	หน่วยดำเนินการ
	ผลผลิต : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ				
	จำนวน ๙ โครงการ		๕๗,๖๘๔,๕๐๐		
๑	โครงการยกระดับฝีมือจรรยา ซอย ๔	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	อำเภอสามโคก
๒	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ริมน้ำเจ้าพระยาบริเวณหมู่ที่ ๓ บ้านคาง ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก	๑	๑๗,๒๕๐,๐๐๐	๒๒,๒๕๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการ และผังเมือง จังหวัดปทุมธานี
๓	โครงการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเป็นโรงงานสีเขียว	๑	๔,๔๗๑,๐๐๐	๒๖,๗๒๑,๐๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี
๔	โครงการพัฒนาความสามารถในการสร้างนวัตกรรมอุตสาหกรรม SMEs (Product process market business model)	๑	๔,๕๐๐,๐๐๐	๓๑,๒๒๑,๐๐๐	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี
๕	โครงการลดต้นทุนด้านพลังงานในสถานประกอบการ SMEs ในจังหวัดปทุมธานี	๑	๘,๗๐๐,๐๐๐	๓๙,๙๒๑,๐๐๐	สนง.พลังงาน จังหวัดปทุมธานี

๖	โครงการส่งเสริมการผลิตและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย	๒	๙,๙๑๔,๐๐๐	๔๙,๘๓๕,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี
๗	โครงการส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยและสินค้าชุมชน	๒	๓,๙๐๐,๐๐๐	๕๓,๗๓๕,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดปทุมธานี
๘	โครงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่สากล	๑	๑,๓๙๙,๕๐๐	๕๕,๑๓๔,๕๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี
๙	โครงการเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างสมรรถนะของประชากรในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	๓	๒,๕๕๐,๐๐๐	๕๗,๖๘๔,๕๐๐	สนง.แรงงานจังหวัดปทุมธานี
ผลผลิต : การพัฒนาด้านสังคม					
จำนวน ๙ โครงการ			๖๔,๑๕๐,๓๐๐		
๑๐	โครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงจังหวัดปทุมธานี	๓	๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๒,๖๘๔,๕๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดปทุมธานี
๑๑	โครงการมหรรมตลาดนัดเพื่อสุขภาพจังหวัดปทุมธานี	๓	๒,๑๓๑,๙๐๐	๖๔,๘๑๖,๔๐๐	สนง.สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี
๑๒	โครงการซ่อมสะพานชุมชนบ้านช่อฟ้า	๓	๑,๒๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๑๖,๔๐๐	อำเภอธัญบุรี
๑๓	โครงการป้องกันและรักษาภาวะกระดูกพรุนชาวปทุมธานี	๓	๑,๐๐๐,๐๐๐	๖๗,๐๑๖,๔๐๐	สนง.สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี
๑๔	โครงการนำร่องการส่งเสริมสุขภาพช่องปากชาวปทุมธานีโดยการบูรณาการองค์ความรู้และทรัพยากรของหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในชุมชน	๓	๓,๐๐๐,๐๐๐	๗๐,๐๑๖,๔๐๐	สนง.สาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี
๑๕	โครงการก่อสร้างเขื่อน คสล.ป้องกันตลิ่งแก้มไขปัญหาหน้าท่วมบริเวณหน้าวัดสระบัว หมู่ที่ ๑ ต.บึงนาราง อ.ธัญบุรี	๓	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๘๕,๐๑๖,๔๐๐	อำเภอธัญบุรี
๑๖	โครงการก่อสร้างเขื่อน คสล. ป้องกันน้ำท่วมบริเวณริมคลองซอยที่ ๑ และคลองซอยที่ ๒ หมู่ที่ ๕,๗,๘,๙,๑๗ และ ๑๘ ต.คูคต อ.ลำลูกกา	๓	๑๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๐๑,๕๑๖,๔๐๐	อำเภอลำลูกกา
๑๗	โครงการก่อสร้างเขื่อน คสล. พร้อมผิวทางคสล.บริเวณเลียบบคลอง ๑ ฝั่งตะวันออก หมู่ที่ ๑๒ ต.คูคต อ.ลำลูกกา	๓	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๑๓,๐๑๖,๔๐๐	อำเภอลำลูกกา

๑๘	โครงการเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทางสังคมให้เข้มแข็ง	๓	๘,๘๑๘,๔๐๐	๑๒๑,๘๓๔,๘๐๐	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปทุมธานี
	ผลผลิต : การบริหารจัดการทรัพยากร				
	จำนวน ๕ โครงการ		๓๓,๒๒๘,๐๐๐		
๑๙	โครงการส่งเสริมการจัดการน้ำเสียโดยชุมชน	๑	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๔,๘๓๔,๘๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี
๒๐	โครงการเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย (Safety Culture) ให้แก่นักเรียนนักศึกษา	๓	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๖,๘๓๔,๘๐๐	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดปทุมธานี
๒๑	โครงการส่งเสริมการจัดการขยะโดยชุมชน	๑	๕,๕๐๐,๐๐๐	๑๓๒,๓๓๔,๘๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดปทุมธานี
๒๒	โครงการศูนย์การเรียนรู้การจัดการขยะ และการผลิตขยะเชื้อเพลิง (RDF)	๑	๑๕,๗๒๘,๐๐๐	๑๔๘,๐๖๒,๘๐๐	สนง.พลังงานจังหวัดปทุมธานี
๒๓	โครงการส่งเสริมพลังงานสะอาดในโรงเรียนและสถานศึกษาจังหวัดปทุมธานี	๓	๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๕,๐๖๒,๘๐๐	สนง.พลังงานจังหวัดปทุมธานี
	ผลผลิต : การบริหารจัดการ				
	จำนวน ๑ โครงการ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๔	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ	๓	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๖๕,๐๖๒,๘๐๐	สำนักงานจังหวัดปทุมธานี
	ผลผลิต : การรักษาความมั่นคงและความสงบ				
	จำนวน ๑ โครงการ		๑๙,๔๘๔,๐๐๐		
๒๕	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมแบบครบวงจร	๓	๑๙,๔๘๔,๐๐๐	๑๘๔,๕๔๖,๘๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี
	รวมทั้งสิ้น			๑๘๔,๕๔๖,๘๐๐	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑	๙ โครงการ	จำนวน	๖๕,๕๔๘,๕๐๐	บาท
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒	๒ โครงการ	จำนวน	๑๓,๘๑๔,๐๐๐	บาท
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓	๑๔ โครงการ	จำนวน	๑๐๕,๑๘๔,๓๐๐	บาท
		รวม	๑๘๔,๕๔๖,๘๐๐	บาท